

પ્રાચિન કૌમો દરમ્યાન હક્કરત ઈમામ મહદી(અ.ત.ક.ર.)નું વર્ણન

ઇસ્તેગાસહ: શું કરીએ કે હવસખોરોની બંડખોરી વધતી જઈ રહી છે. દરેક ખુશહાલ કુલના બગીચા માટે કુલાડીને ધારદાર કરવામાં આવી રહી છે. દરેક ગીત ગાનાર પક્ષી માટે નવા-નવા રૂપોમાં પીજરા બનાવાઈ રહ્યા છે. દુન્યાની કૌમોની પ્રગતિએ હાડમાસના ઇન્સાનને નફસાની ઘ્વાહિશાતાની પાંખો આપી દીધી છે. સંસ્કૃતિ નિર્વસ્ત્ર થઈને નાચી રહી છે. દરેક વસ્તુનો સ્વભાવ ઉધો થઈ રહ્યો છે. મહેઝીલોમાં તે વર્ગ કે જેને પર્દાદાર કહેવામાં આવે છે, તે નિર્વસ્ત્ર થઈ રહ્યો છે. આ માનવ સમાજમાં ઉભરી રહેલા યુવાનો એક બીજાને મળે છે. એકના વિચારો બીજાના વિચારોથી ટકરાઈ રહ્યા છે. સ્વાર્થ નજરની સામે હોય છે. છુટછાટથી વર્તવાથી એવા થઈ જાય છે, જેવા બધા જ છે. અગર તેમાં સલામતી શોધીએ છીએ કે આ ઈમામ(બાથરુમ)માં ઉત્તરી જઈએ કે જેમાં સૌ નિર્વસ્ત્ર છે, તો પરહેઝગારીને દાવ પર લગાડવી પડશે, જો આમ નથી કરતા તો લાયારી છે, વંચિતતા છે, મુક્ત વિચારધારાના વર્તુળની હુદ્દોમાંથી ધક્કો મારીને બહાર કાઢી મુકવામાં આવે છે. ચુપ રહીએ તો શાસ રૂંધાય છે. અગર વાત કરીએ તો છાપ પડી જાય તેવા હાથે મોં પર તમાચો પડે છે. અય ખુદા! આટલી મોટી દુનિયામાં જ્યાં જાઓ ત્યાં આ જ દ્રશ્ય છે. આ જ રીતની કંલગાહોએ દોસ્તોની મહેઝીલને સજાવી દીધી છે. દુનિયાની ખબર મેળવવા જઈએ તો અખબારના પાનાઓ પર એવી હવસ પ્રેરક અને નફસાની ઘ્વાહિશાતને ઉશ્કેરતી ગંદી તસ્વીરો સજાવવામાં આવી છે. જેનાથી પ્રાચિન સમયના લોકો કે જેઓ પાંદડાથી પોતાની શર્મગાહોને ઢાંકતા હતા, તેઓ પાણ શરમથી પોતાનો ચહેરો ઢાંકી દે. આ આજની સંસ્કૃતિની ફરીયાદ કરનાર ઇન્સાનની ફરીયાદ છે. તેની ફરીયાદ છે કે જે ખુદા તથાલાની અદુદિચ્યત, સમદિચ્યત, કુદરત અને સરમદિચ્યત પર ઈમાન રાખે છે અને તેને યકીન છે કે ખાલીકે આ દુન્યાને પૈદા કરી છે અને આ દુન્યાની મખલુકમાં ઇન્સાનને શ્રેષ્ઠ અને ઉચ્ચ મખલુક બનાવ્યો છે અને તોણે આ દુન્યાને કે તેના ઉપર રહેનારાઓને બે મકસદ પૈદા નથી કર્યા. દેખીતું છે કે એ મોમીન જેની જીવનની પુંજી ઈમાન છે, તેના ઉપર પ્રાહુર થાય તો તે બેચૈન થઈ જશે. જેટલો પ્રાણ ઘાતક તાગૂતી ઝખ્મ હશે, તેટલી બેચૈની અને દુઃખ વધુ હશે. ફરિયાદ ન કરે તો બીજુ શું કરે? અમોને આ ફરિયાદોની અવાજ પ્રાચિન સમયથી સંભળાઈ રહી છે અને તે અલગ વાત છે કે જમાનાની સાથે સાથે સૌજ ધરાવનારા લોકો અને ઇન્સાનની વિનાશના દ્રષ્ટિકોણ ઝડપથી બદલતા રહ્યા છે.

સવાલ એ ઉભો થાય છે કે જેણે આજના જમાનામાં પોતાની આંખો ખોલી, સમજ-શક્તિને ઈમાનની રોશની આપી અને અદ્દાહુ તથાલાની બંધગીને પોતાના જીવનની મુડી ગણી અને તેના ઉપર ઊંઘ યકીન રાખ્યુ, બસ આ મુસીબતો, અવરોધો, આ જેરમાં ઝબોળેલી શહેવતી અદાઓની જાહેરાતો, પોતાની ગુનાહોની રોશનીમાં રંગો વિખેરી રહેલા શહેવત-પ્રેરક પોસ્ટરો વડે પોતાના કાર્યોના દાયરામાં બોલાવનારા પરીબળો ફક્ત આ જ યુગના ઈમાનવાળાઓના માટે સખત આજમાઈશનો યુગ છે કે આ આજમાઈશો, આ આફકો અને આ ગુનાહો પ્રાચિન યુગથી પોતાના જમાનાના ઈમાનની પનાહગાહો પર પડતી રહે છે અને પોતાની તબાહીઓથી કોઈ બેગુનાહને છોડ્યા નથી? અને અગર તે સત્ય છે કે પ્રાચિન યુગથી જ્યારે પણ ઈતિહાસકારે કલમ ઉપાડી છે, તે જમાનાથી મોટી દુઃખભરી દાસ્તાનો લખી છે. જેના દરેક અક્ષરમાંથી માસુમ અને કમજોરોનું ખૂન ટપકી રહ્યુ છે. તો કોના આધાર પર અને કોના સહરે આટલા દુઃખ ઉઠાવ્યા-દર્દ વેદ્યા, ઠોકરો ખાંધી, ઝખ્મી થયા અથવા શહીદ થયા અને પછી જમાનાના અંતમાં પોતાનો વારસો આવનારા શ્રેષ્ઠ ઇન્સાનોને દઈને આખેરતની તરફ કૂચ કરી ગયા. પ્રાચિન યુગના લોકો આખરે રહ્યા નથી, પરંતુ તેમની ફરીયાદ કોઈ ન્યાય કરનારને યુગે યુગમાં શોધી રહી છે. એટલા માટે કે ફરીયાદ ખુદ બોલી રહી છે કે કોઈ મજબુત સહારો છે, કોઈ જમાનાના માલિક છે, કે જેના ઈન્ટેજારની સવારી પર ઉમ્મીદની શાહજાહાની સર્કર શરૂ છે. આ ઇસ્તેગાસહાએ માયુસીના જુના કપડા નથી પહેર્યા. બલ્કે દરેક યુગમાં તે નવા લિબાસમાં દેખાય છે. આ સાબિત કદમીની અનુસંધાનપાનાન. ૩૪ ઉપર ...

ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਅਨੇ ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਮਹਦੀ(ਅ.ਸ.)

ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਏਕ ਕਰਬਲਾਨਾ ਮੈਦਾਨਮਾਂ ਜੋ ਇਸ਼ਟੋਗਾਸ਼ਹਨੀ ਅਵਾਜ਼ ਬੁਲਾਂਦ ਕਰੀ ਹਤੀ ਤੇ ਕਰਬਲਾਮਾਂ ਖਤਮ ਨਥੀ ਥਈ ਪਰੰਤੁ ਤੇਮਾਂ ਵਧਾਰੇ ਥਹੋ ਰਹ੍ਯੇ ਛੇ। ਆ ਅਵਾਜ਼ ਸਾਂਭਣੀਨੇ ਏਕ ਲੋਕੋਏ ਪਾਣਾ ਲਬੈਕ ਕਹੁ ਹਤੁ ਜੇਓ ਏਕ ਸਮੇਂ ਫੁਜਿਧਾਮਾਂ ਨ ਹਤਾ ਪਰੰਤੁ ਆਲਮੇ ਅਰਵਾਇਮਾਂ ਤੇ ਅਵਾਜ਼ਨੇ ਸਾਂਭਣੀ ਰਵਾ ਹਤਾ।

ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਨੀ ਸ਼ਾਹਿਦਤ ਅਨੇ ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਮਹਦੀ(ਅ.ਸ.) ਨਾ ਯੁਹੂਰ ਵਚੇ ਬਹੁਜ਼ ਗਾਫ ਸੰਬੰਧ ਛੇ। ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਨੀ ਹਉਸੋਮਾਂ ਅਨੇ ਜਿਧਾਰਤੋਮਾਂ ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਮਹਦੀ(ਅ.ਸ.) ਨੋ ਉਲੋਖ ਛੇ ਅਨੇ ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਮਹਦੀ(ਅ.ਸ.) ਨਾ ਕਲੇਮਾਤਮਾਂ ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਨਾ ਮਸਾਏਭਨੋ ਝਿਕ ਛੇ। ਲੇਖਨੀ ਮਰਦਾਨੇ ਧਾਨਮਾਂ ਰਾਖੀਨੇ ਸੱਕੋਪਮਾਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰੀਂ।

(੧) ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਮਹਦੀ(ਅ.ਸ.) ਨੀ ਨਿਝਰਮਾਂ:

ਸਾਥ ਬਿਨ ਅਖੁਲਲਾਇ ਕੁਮੰਨੀਨੁ ਬਧਾਨ ਛੇ ਕੇ ਮੌ ਈਮਾਮ ਮਹਦੀ(ਅ.ਸ.) ਨੇ “ਕਾਫ ਹਾ ਧਾ ਐਨ” ਨੀ ਤਾਵੀਲ ਪੁਛੀ। ਆਪ(ਅ.ਸ.) ਏਕ ਫਰਮਾਵੁ:

“ਆ ਗੈਬਨਾ ਅਕ਼ਰੋ ਛੇ, ਖੁਦਾਵਂਦੇ ਆਲਮੇ ਪੋਤਾਨਾ ਬੰਦਾ ਜਨਾਵੇ ਝਕੀਯਾ(ਅ.ਸ.) ਨੇ ਤੇਨੀ ਜਾਣ ਕੀ ਹਤੀ। ਪਛੀ ਤੇ ਜ ਵਾਤ ਹਿੜਰਤ ਰਸੂਲੇ ਖੁਦਾ(ਸ.ਅ.ਵ.) ਨੇ ਬਧਾਨ ਕੀ। ਜਨਾਵੇ ਝਕੀਯਾ(ਅ.ਸ.) ਏਕ ਖੁਦਾਥੀ ਦਰਖਾਸਤ ਕੀ ਹਤੀ ਕੇ ਤੇਨੇ ਅਸਮਾਏ ਖਮਸਾ (ਪਾਂਚ ਨਾਮੋ) ਸ਼ੀਖਵਾਡਵਾਮਾਂ ਆਵੇ। ਖੁਦਾਏ ਜ਼ਬਦਿਲ ਵਤੇ ਆ ਨਾਮੋ ਸ਼ੀਖਵਾਡਿਆ।

ਜਨਾਵੇ ਝਕੀਯਾ(ਅ.ਸ.) ਜਧਾਰੇ ਮੋਹੁਮਮਦ(ਸ.ਅ.ਵ.), ਅਲੀ(ਅ.ਸ.), ਫਾਤੇਮਾ(ਸ.ਅ.) ਅਨੇ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਨੁਂ ਨਾਮ ਲੇਤਾ ਤੋ ਤੇਮਨੋ ਰੰਜੇ ਗਮ ਫੂਰ ਥਈ ਜਤੇ ਹਤੋ, ਪੰਤੁ ਜਧਾਰੇ ਈਮਾਮ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਨੁਂ ਨਾਮ ਲੇਤਾ ਤੋ ਤੇਮਨੋ ਗਮ ਵਧੀ ਜਤੋ। ਏਕ ਇਵਾਜ਼ ਤੇਮਨੇ ਖੁਦਾਨੇ ਪੁਛ੍ਯੁ: “ਖੁਦਾਧਾ! ਜਧਾਰੇ ਹੁੰ ਚਾਰ

ਨਾਮ ਲਵੇ ਛੁੰ ਤੋ ਆਰਾਮ ਅਨੇ ਸੂਕਨ ਮਨੇ ਛੇ ਪਰੰਤੁ ਜਧਾਰੇ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਨੁਂ ਨਾਮ ਲਵੇ ਛੁੰ ਤੋ ਹੁੰ ਰੰਜਦਾ ਥਈ ਜਉ ਛੁੰ, ਆਂਖੋਮਾਂਥੀ ਆਂਸੂ ਆਵੀ ਜਾਧ ਛੇ।” ਤੇ ਸਮੇਂ ਖੁਦਾਏ ਆ ਕਲੇਮਾਤ ਥਕੀ ਬਨਾਵ ਬਧਾਨ ਕਰ੍ਯੇ।

‘ਕਾਫ’ ਨੋ ਮਤਲਬ ਕਰਬਲਾ, ‘ਹਾ’ ਨੋ ਮਤਲਬ ਪਵਿਤ੍ਰ ਐਹੁਲੇਬੈਤ(ਅ.ਮੁ.ਸ.) ਨੀ ਹਲਾਕਤ ਅਨੇ ਸ਼ਾਹਿਦਤ, ‘ਧਾ’ ਨੋ ਮਤਲਬ ਧੱਗੀਦ ਜਾਲਿਮ, ‘ਐਨ’ ਨੋ ਮਤਲਬ-ਘਾਸ, ‘ਖਾਵਾਦ’ ਨੋ ਮਤਲਬ ਸਥੇ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.).

ਆ ਸਾਂਭਣੀਨੇ ਜਨਾਵੇ ਝਕੀਯਾ(ਅ.ਸ.) ਏਟਲਾ ਬਧਾ ਗਮਗੀਨ ਥਧਾ ਕੇ ਤ੍ਰਾਣ ਇਵਾਜ਼ ਸੁਧੀ ਪੋਤਾਨਾ ਈਖਾਇਤਨਾ ਮੇਹਰਾਬਮਾਂਥੀ ਬਹੁਰ ਨ ਆਵਧ ਅਨੇ ਨ ਤੋ ਕੋਈਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਪਾਸੇ ਆਵਵਾ ਦੀਧਾ ਅਨੇ ਸਤਤ ਰੋਤਾ ਰਵਾ ਕੇ ਖੁਦਾਧਾ! ਤਾਰੀ ਬੇਹਤਰੀਨ ਮਖ਼ਲੁਕਨਾ ਫਰੰਦ ਪਰ ਮੁਸੀਭਤ ਨਾਖਿਲ ਥਵਾਵਾਣੀ ਛੇ, ਤੇਨਾ ਲੀਧੇ ਹੁੰ ਗਮਗੀਨ ਛੁੰ।

ਖੁਦਾਧਾ! ਮਨੇ ਏਵੇਂ ਫਰੰਦ ਅਤਾ ਕਰ ਜੇ ਘੁਪਣਮਾਂ ਮਾਰੇ ਸਾਹਾਰੋ ਹੋਧ ਅਨੇ ਮਾਰੀ ਆਂਖੋਨੀ ਰੋਸ਼ਾਨੀ ਹੋਧ ਤੇ ਮਾਰੇ ਵਾਰਿਸ ਅਨੇ ਮਾਰੇ ਵਸੀ ਹੋਧ ਪਛੀ ਤੇਨਾ ਗਮਮਾਂ ਮਨੇ ਮੁਖਤੇਲਾ ਕਰ। ਜੇਵੀ ਰੀਤੇ ਤੇ ਪੋਤਾਨਾ ਹੁਭੀਬ ਮੋਹੁਮਮਦ ਮੁਸਤਫਾ(ਸ.ਅ.ਵ.) ਨੇ ਤੇਮਨਾ ਫਰੰਦਨਾ ਗਮਮਾਂ ਮੁਖਤੇਲਾ ਕਰ੍ਯਾ।

ਖੁਦਾਏ ਜਨਾਵੇ ਝਕੀਯਾ(ਅ.ਸ.) ਨੇ ਰਵਾ ਅਤਾ ਕਹ੍ਯਾ ਅਨੇ ਤੇਨਾ ਗਮਮਾਂ ਮੁਖਤੇਲਾ ਕਹ੍ਯਾ। ਜਨਾਵੇ ਰਵਾ ਅਨੇ ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਬਾਨੇਨੀ ਹਮਲਨੀ ਮੁਦਤ ਛ ਮਹੀਨਾ ਛੇ।

(ਕਮਾਲੁਦੀਨ, ਭਾਗ: ੨, ਪਾਨਾ: ੪੨੦)

ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਨੀ ਫਾਇਦਿਅਤ ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਮਹਦੀ(ਅ.ਸ.):

ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਮੋਹੁਮਮਦ ਬਾਕਿਰ(ਅ.ਸ.) ਏਕ ਫਰਮਾਵੁਕੁ ਕੇ ਹਾਰਿਸੇ ਅਅਵਰੇ ਹਿੜਰਤ ਈਮਾਮ ਹੁਸੈਨ(ਅ.ਸ.) ਥੀ ‘ਵਖ਼ਸ਼ਮੇ ਵਖ਼ੂ ਝੋਹਾਇਏ’ ਨਾ ਵਿਸ਼ੇ ਪੁਛ੍ਯੁ ਤੋ ਆਪ(ਅ.ਸ.) ਏਕ ਫਰਮਾਵੁਕੁ: ਤੇਨਾਥੀ ਹਿੜਰਤ ਰਸੂਲੇ ਖੁਦਾ(ਸ.ਅ.ਵ.) ਮੁਰਾਦ ਛੇ। ‘ਵਲ੍ਹ ਕਮਰੇ

એંગા તલાહા' ના વિશે પુછ્યું તો ફરમાવ્યું: તેનાથી મુરાદ અમીરુલ મોઅમેનીન(અ.સ.) છે, જે હજરત રસુલે ખુફા(સ.અ.વ.) પણી છે. 'વન્નાહસે એંગા જલ્લાહા' ના વિશે પુછ્યું તો ફરમાવ્યું:

"જાલેક કાચેમો મિન આલે મોહમ્મદ યમલઉલ
અર્જ કિસ્તંદ્ર વ અદલા"

"તેનાથી મુરાદ કાચેમો આલે મોહમ્મદ(અ.સ.)
છે, જે જમાનને અદલો ઈન્સાફથી ભરી દેશે."

(તફસીરે ફુરાતે ફુરી, પાના: ૨૧૨)

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) મુન્તકીમે ખુને
હુસૈન(અ.સ.) છે:

હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) અને તેમના સાથીઓની મજલુમ શહાદતનો બદલો હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) લેશે. હજરત ઈમામ મોહમ્મદે બાકિર(અ.સ.)એ કુરઆને કરીમની આ આયત...

"વ મન્ કોતેલ મજલૂમન્ ફક્ડ જઅલના લે
વલીયેહી સુલ્તાના ફલા યુસ્રીફ ફિલ્ કટલે ઈન્નાહુ
કાન મન્સૂરા"

"જેને મજલુમ કટલ કરવામાં આવ્યા તો અમે તેના
વારિસો માટે હુક અને હુકમત આપી છે. તેઓ કટલમાં
ઈસ્રાફ નહીં કરે"

આ આયતની તાવીલના વિશે ફરમાવ્યું:

"મજલુમથી મુરાદ હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) અને
તેમના વારિસો છે અને જ્યારે અમારા કાચેમ(અ.સ.)નો
જુહુર થશે તેઓ તેના ખુનનો બદલો લેશે અને કટલ કરશે ત્યાં
સુધી કે લોકો કહેશે કે ઈસ્રાફ કર્યો."

(તફસીરે બુરહાન, ભાગ: ૨, પાના: ૪૧૮)
(બેહારુલ અન્વાર, ભાગ: ૧૦, પાના: ૧૫)

ઈસ્રાફ એટલે બેગુનાહોને કટલ કરવું. ઈમામે
જમાના(અ.સ.) મઅસુમ છે. તેમના થકી કોઈ બેગુનાહ કટલ
થવાનો સવાલ જ નથી. ઈસ્રાફ કર્યો એવું એ લોકોનું વિચારવું
હશે જેઓ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલો તરીકે ફક્ત એ
લોકોને સમજે છે જેઓ કરબલામાં હાજર હતા. દીને ઈસ્લામ
એ લોકોને પણ ગુનાહમાં બરાબરના ભાગીદાર સમજે છે જેઓ
કોઈ જુદ્મ ઉપર રાજુ હોય અને જાલિમના કાર્યની સ્પષ્ટતા

અને અર્થઘટન કરે છે અને તેમને બે ગુનાહ સાબિત કરવાની કોશીશ કરે છે. આજે પણ ઘણા એવા બદબદ્ધ છે જેઓ યજીઓ અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના બીજા કાતિલોના વખાણ કરે છે. એ તમામ લોકોથી ઈમામે જમાના(અ.સ.) બદલો લેશે.

**ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો ઝિક-ઈમામ હુસૈન
(અ.સ.)ની જબાનથી:**

હજરત ઈમામે જમાના(અ.સ.)ને ઝિયારતે આશુરામાં 'મન્સૂર'ના નામથી યાદ કરવામાં આવ્યા છે. ઈસા અલ-ખશાબે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને પુછ્યું: શું સાહેબુલઅમ આપ છો? તો આપ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

"લા વલાકિન્ સાહેબો હાજર અન્ને
અતારીદૃષ્ટાદીહુલ મલ્લૂરો બે અબીહે અલ મુકન્ના
બે અમ્મેહીયતાઓ સચ્છાહુ અલા આતેકેહી સમાનેયત
અશહેરે"

(કમાલુદીન ભાગ: ૧, પાના: ૩૧૮)

"હું સાહેબેઅમ નથી, પરંતુ સાહેબેઅમ એ છે જે
લોકોની નજરોથી દૂર છે. વસ્તીઓથી દૂર તેમનું ટેકાણું
છે. જે પોતાના પિતાના ખૂનનો બદલો લેશે. તેમની
કુન્નીયત તેમના કાકાની કુન્નીયત હશે. ૧૮ મહિના
સુધી તલવાર તેમના ખબા ઉપર રહેશે."

તરીદ અને શરીદ બંને સમાનાર્થી છે. 'તરીદ' અને 'શરીદ' એને કહેવાય છે જે લોકોએ કદર કિંમત ન કરવાથી લોકોથી દૂર થયા હોય. લોકોએ હજરતના વુજ્દુની નેઅમતની કદર ન કરી આ નેઅમતની કદર કરવાના બદલે નાકદરી કરી, તેમના કુટુંબીજનોની કટલેઆમ કરી, જીબ અને કલમ વડે તેમનો વિરોધ કર્યો, મનમાંથી તેમની યાદ ભૂલવાડી દેવાની શક્ય બધી જ કોશિષ કરી.

'પોતાના પિતાનો બદલો લેશે' એનો મતલબ ઈમામ હુસન અસ્કરી(અ.સ.) પણ હોઈ શકે છે. કારણકે તેમને જુહુર થકી શહીદ કરવામાં આવ્યા હતા અને તેમના કહેવાનો મતલબ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) પણ હોઈ શકે છે.

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ને ટિકે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.):

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)એ જિયારતે નાહિયામાં ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને આવી રીતે યાદ કર્યા છે:

“આપ ફરજને રસૂલ(સ.અ.વ.) છો, આપ કુઅનિ કરીમની સનદ અને સહારો છો, આપ ઉમ્મતના મદદગાર અને સંભ છો, ઈતાઅતે પરવરદિગાર કરવામાં અત્યંત મશગૂલ, અહુદો પયમાનની હિફાજત કરવાવાળા, ગુનેહગારોની રિતભાતથી દૂર, દઈમંદ, લાંબા રૂકુઅ અને સજદા કરવાવાળા, દુનિયાની મોહમાયથી મોહુ ફેરવેલ, એવી રીતે મોહુ ફેરવેલ જેવી રીતે કોઈ સફર કરી રહ્યો હોય, દુનિયાને વહશતની દ્રષ્ટીએ જોતા હતા.”

(બેદુરુલ અન્વાર, ભાગ: ૧૦૧, પાના: ૨૩૮)

આવી રીતે ઈમામે ઝમાના(અ.સ.)એ પોતાન જદે બુજુગવારની ૧૦ સિફતો અને ખાસિયતોનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. હુકીકત એ છે કે હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) અને હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) એક બીજાને ખૂબ જ ચાહે છે અને બન્ને એક જ હેતૂને સંપૂર્ણ કરવાવાળા છે, એક દીનની હિફાજત કરવાવાળા છે તો બીજા દીનને પૂરી દુનિયામાં અમલી રીતે સ્થાપિત કરવાવાળા છે.

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) અને આશુરાનો દિવસ:

જેવી રીતે ‘અમીરુલ મોઅમેનીન’નો લકબ હજરત અલી હિન્ને અબી તાલિબ(અ.સ.)થી ખાસ મખ્સુસ છે, તેવી રીતે ‘કાએમ’નો લકબ હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)થી મખ્સૂસ છે.

અબુ હુમ્રા સોમાલીએ હજરત ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર (અ.સ.)ને પુછ્યું: “શું આપ ‘કાએમ’ નથી? અને શા માટે ફક્ત વલીએ અખ(અ.સ.)ને કાએમ કહેવામાં આવે છે?” તો આપ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

“જ્યારે મારા જદ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને કતલ કરવામાં આવ્યા ત્યારે ફરીશતાઓને ઉંચા અવાજે રડવાનું શરૂ કર્યું અને બારગાહે ખુદાવંદીમાં ફરીયાદ કરી. ખુદાયા શું તુ એ લોકોને છોડી દઈશ જેઓએ તારા ચુંટાયેલાના ફરજંદ અને

તારી ઉત્તમ મખ્લૂકને કતલ કર્યા છે?” ખુદાએ ફરીશતાઓ પર વહી કરી. ‘અય મારા ફરીશતાઓ! થોડી ધીરજ અને શાંતી રાખો મને કસમ છે મારી ઈજાત અને જલાલની, હું તે લોકોથી ચોક્કસ અને ચોક્કસ બદલો લઈશ, ભલેને થોડા દિવસો પછી કેમ નહીં?’ પછી ખુદાવંદે આલમે ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની નસ્લમાંથી થવાવાળા ઈમામો(અ.મુ.સ.)થી પદ્દો ઉઠાવ્યો. આ જોઈને ફરીશતાઓ ખુશ થઈ ગયા અને તેઓએ જોયુ કે આ ઈમામો(અ.મુ.સ.)માં એક કયામની હાલતમાં છે. ખુદાવંદે તથાલાએ ફરમાવ્યું: “બે હાજલ કાએમે અન્તકેમો મિનહુમ” “હું આ કાએમ થકી તેઓથી બદલો લઈશ”

(દલાએલુલ ઈમામત, તબરી, પાના: ૨૩૮)

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)અને ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની નુસરત કરવાની તમન્ના:

ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) સાથે શહાદતની ખુશનસીબી હાસિલ કરવી એ ખૂબજ મહાન સફળતા અને ઉચ્ચતમ કામિયાબી છે. જેનો ઉલ્લેખ જિયારતે વારેસામાં વારંવાર કરવામાં આવે છે. ‘કાશ! અમે પણ આપની સાથે હોતે અને એ મહાન સફળતા હાસિલ કરતે’. ઈમામે ઝમાના(અ.સ.)એ જિયારતે નાહિયામાં આ શબ્દોમાં આ મહાન તમન્નાનો ઉલ્લેખ આ શબ્દોમાં કરેલ છે.

“અય મારા જદે મગલૂમ! જોકે આ દુનિયામાં હું આપના પછી આત્યો અને ઈલાહી તકદીરના લીધે હું આપની મદદ ન કરી શક્યો, પરંતુ હું આપના ઉપર સવાર-સાંજ આંસુ વહાવીશ અને આંસુના બદલે ખુનના આંસુ વહાવીશ.”

આ બાબત પરથી જ્યાલ આવે છે કે હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની દ્રષ્ટીએ હુસૈન(અ.સ.)ની નુસરત અને મદદ કરવામાં કેટલો મહાન દરજી છે. હજરત ઈમામે ઝમાના(અ.ત.ફ.શ.) જ હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના મીશનને સંપૂર્ણ કરશે અને જે દીનની ખાતર ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ કુરબાની આપી છે તે દીનને પૂરી દુનિયામાં સ્થાપિત કરશે ઈન્શાઅલ્લાહુ.

આશુરાનો દિવસ અને જુહુરનો દિવસ:

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના જુહુરનો કોઈ ખાસ

દિવસ એ રીતે નક્કી નથી કે બસ એ જ દિવસે જુહુર થશે, પરંતુ રિવાયતોમાં અમુક દિવસોનો ઉલ્લેખ જરૂર છે કે જે દિવસે જુહુરની વધારે ઉભ્મીદ છે એટલે કે એ દિવસોમાં જુહુરની વધારે અપેક્ષા કરી શકાય. અમુક રિવાયતોમાં જુમ્માના દિવસનો ઉલ્લેખ છે અને અમુક રિવાયતોમાં આશુરાનો અને અમુક રિવાયતોમાં શનિવારનો ઝિક થાંબેલ છે. આ રિવાયતોને આ રીતે ભેગી કરી શકાય કે જુમ્મા અને આશુરા એક જ દિવસે થઈ શકે છે. જુમ્માના દિવસે જુહુરનો દિવસ હશે અને શનિવારનો દિવસ જુહુરના સ્થાપિત થવાનો દિવસ હશે. આ રીતે શાહાદતનો દિવસ જ દીનની સ્થાપના અને અમલીકરણનો દિવસ હશે. શાહાદતનો દિવસ જ તમામ બાતિલ તાકતોની નાબુદીનો દિવસ હશે.

ઉઝરત ઈમામ જઅફરે સાદિક(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

“ર ત્ મી માટે રમજાનુલ્ મુખારકના ઉઝરત કાયેમ(અ.સ.)ના નામથી નીઢા દેવામાં આવશે અને આશુરાનો દિવસ તેમના કયામનો દિવસ હશે કે જે દિવસે ઉઝરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને શહીદ કરવામાં આવ્યા હતા.”

(ગયબતેતુસી, પાના: ૪૭૪)

જાણે કે શબે કદમ્માં ઉઝરતના જુહુરનો ફેસલો થઈ જશે, તેમને જુહુરની જાણ કરી દેવામાં આવશે અને આશુરાનો દિવસ તેમના કયામ અને જુહુરનો દિવસ હશે.

ઉઝરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની પ્રથમ તકરીર:

જુહુર પછી ઉઝરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) પોતાની પ્રથમ તકરીરમાં પોતાનો પરિચય આ રીતે કરાવશે જેનાથી સ્પષ્ટ થઈ જશે કે જુહુર અને શાહાદતમાં કેટલો ગાઢ સંબંધ છે.

જ્યારે ઉઝરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો જુહુર થશે ત્યારે તેઓ હજે અસ્વદ અને મકામે ઈબ્રાહીમની વચ્ચે ઉભા રહીને આ રીતે પોતાનો પરિચય કરાવશે.

“અલા યા અહલલ્ આલમ્ અનલ્ ઈમામુલ્ કાયેમ”

“અય હુનિયાવાળાઓ આગાહ થઈ જાઓ હું જ ઈમામે કાયેમ(અ.સ.) હું”

“અલા યા અહલલ્ આલમ્ અનસ્ સમસામુલ્

મુન્તકીમ”

“અય હુનિયાવાળાઓ જાણો હ્યો હું બદલો વેવાવાળી તલવાર હું”

“અલા યા અહલલ્ આલમ્ ઈન્ જદીલ્ હુસૈન કોતેલુણો અતશાના”

“અય હુનિયાવાસીઓ સાંભળી હ્યો, મારા જદ્દ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને તરસ્યા શહીદ કરવામાં આવ્યા”

“અલા યા અહલલ્ આલમ્ ઈન્ જદીલ્ હુસૈન તોરેહલો ઉર્યાન્”

“અય હુનિયાવાળાઓ મારા જદ્દ હુસૈન(અ.સ.)ને કફન દફન વગર જમીન પર છોડી દેવામાં આવ્યા”

“અલા યા અહલલ્ આલમ્ ઈન્ જદીલ્ હુસૈન સોહેકુણો ઉદ્વાનન્”

“અય હુનિયાવાળાઓ મારા જદ્દ હુસૈન(અ.સ.)ને કતલ કર્યા પછી પાયમાલ કરવામાં આવ્યા”

(મજલાએ ઈન્ટેગાર, વર્ષ: ૧, અંક: ૨, પાના: ૧૭૮)

ઉઝરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) પ્રથમ પોતાના કાયેમ હોવાનું એલાન કરશે, પછી બદલો લેનાર તલવાર તરીકે ઉલ્લેખ કરશે, પછી ઉઝરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના મસાએબનું બયાન કરશે. ઉઝરત પોતાની વાતચીતની શરૂઆત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની મજલીસથી કરશે. આ બાબત પરથી ઘ્યાલ આવી જશે કે ઉઝરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના મસાએબ બયાન કરવા એ કેટલું મહત્વ ધરાવે છે અને એ પણ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે ઉઝરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની શાહાદતના હેતુઓની સંપૂર્ણતા ઉઝરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો પૂર નૂર જુહુર છે અને એ પણ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે જેઓ સચ્યદુઃશોહુદા(અ.સ.)ના મસાએબ બયાન કરે છે તેઓ પોતાના જમાનાના ઈમામ(અ.સ.)ની સીરત અને સુન્નત ઉપર અમલ કરી રહ્યા છે અને જેઓ આ કાર્યમાં રૂકાવટ પૈદા કરી રહ્યા છે, તેઓ પોતે જ પોતાનો ફેસલો કરી લે.

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) અને ઈન્ટેકામે ખુને હુસૈન(અ.સ.):

હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ હજરત ઈમામ જૈનુલ
આબેદીન(અ.સ.)ને ફરમાવ્યું:

“ખુદાની કસમ! મારું લોહી એ સમય સુધી જોશ
મારતું રહેશે ત્યાં સુધી કે ખુદાવંદે આલમ મહદીને
જાહેર કરે, તેઓ મારા ખુનનો બદલો લેશો અને
૭૦,૦૦૦ મુનાફિક, ફાસિક, કાફિરને કતલ કરશો.”
(મનાકીબ ઈઝે શહેરે આશુભ, ભાગ:૪, પાના:૮૫ / બેહાર,
ભાગ:૪૫, પાના:૨૮૮)

હજરત ઈમામ અલી રેઝા(અ.સ.)ની ખીદમતમાં
રાવીએ સવાલ કર્યો, આ રિવાયતના વિશે આપ શું કહો છો કે
હજરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું: “જ્યારે
અમારા કાયેમ(અ.સ.) કયામ કરશે, ઈમામ
હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલોના વારિસોને તેમના બાપ-
દાદાઓના ગુનાહને લીધે કતલ કરશે.” ઈમામ(અ.સ.)એ
ફરમાવ્યું: “હા, આ હદીસ સહીહ છે.” રાવીએ કહ્યું : તો
પછી કુરાને કરીમની આ આયતનો અર્થ શું છે? “વલા
તરેશે વાઝેરતુંવું વિજ્ઞર ઉભરા” “કોઈ પણ બીજાઓના
ગુનાહનો ભાર ઉઠાવશે નહીં” ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:
“અહ્લાહે સાચું કહ્યું છે, પરંતુ કારણ કે આ લોકો પોતાના
બાપ-દાદાઓના કાર્ય પર રાજી હતા અને તેના પર ફખ્ર કરતા
હતા. અગર કોઈ શાખસ કોઈ કામ બાબતે રાજી હોય તો તે કાર્ય
કરવાવાળા જેવો છે. અગર કોઈને પૂર્વમાં કતલ કરવામાં આવે
અને બીજો પશ્ચિમમાં તે કતલ ઉપર રાજી હોય, ખુશ હોય તો તે
પણ ખુદાની નજીદાક કાતિલની સાથે ગુનાહમાં ભાગીદાર છે
અને એ કે કાયેમ(અ.સ.) પોતાના જુહુરના સમયે ઈમામ
હુસૈન(અ.સ.)ના કાતિલોની ઔલાદને કતલ કરશે એ કારણે
કે તેઓ પોતાના બાપ-દાદાઓના કાર્યથી રાજી હતા.

(અલ્લુશ્રાઅભેદ ભાગ:૧ પાના:૨૧૮, ઓયુને અખ્બારે રેઝા
ભાગ:૧ પાના:૨૭૩, બેહાર અન્વાર ભાગ:૫૨
પાના:૩૧૩)

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની સફરની સંપૂર્ણતા:

હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ મકાને મુકર્માથી

કુફાની સફર અપનાવી હતી અને તેઓ કુફામાં કયામ કરવા
ચાહુતા હતા. પરંતુ જાલીમોએ હજરત ઈમામ
હુસૈન(અ.સ.)ની આ સફર પૂરી થવા ન દીધી અને તેમને
કુફામાં દાખલ થવા ન દીધા પરંતુ કરબલામાં શહીદ કરી
દીધા. હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.) જુહુર બાદ કુફાને
પોતાનું કેન્દ્ર બનાવશે.

હજરત ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

“મહદી જાહેર થશે, તેઓ કુફામાં આવશે અને
ત્યાં જ તેમનું ઘર હશે.”

(બેહાર અન્વાર, ભાગ:૨૫, પાના:૨૨૫)

એક અન્ય રિવાયતમાં ફરમાવ્યું:

“જ્યારે અમારા કાયેમ(અ.સ.) જુહુર ફરમાવશે
તેઓ કુફામાં જશે, તે સમયે દરેક મોમીન હજરત
ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના શહેરમાં જીવન પસાર
કરશે અથવા ત્યાં જ જરૂર જશે.”

(બેહાર અન્વાર, ભાગ:૫૨, પાના:૩૮૫)

આ રીતે રિવાયત ઉપરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે કુફા હજરત
ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની રાજધાની હશે, ત્યાં જ તેઓ રહેશે
અને ત્યાંથી જ પુરી દુનિયા ઉપર હુક્મત કરશે.

હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના મદદગારો હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના મદદગારો:

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના લશ્કરમાં
મોઅમીનોની સાથે આસમાની ફરિશતાઓ પણ હશે. રચ્યાન
ઈઝે શબીબે હજરત ઈમામ અલીરેઝા(અ.સ.)થી રિવાયત
નકલ કરી છે:

“હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની નુસ્તત અને મદદ
માટે આસમાનમાંથી ૪૦૦૦ ફરિશતાઓ નાભિલ થયા. જ્યારે
તેઓ કરબલા પહુંચ્યા ત્યારે હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)
શહીદ થઈ ચુક્યા હતા. એ સમયથી ફરિશતાઓ હજરત
ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની પવિત્ર કબ્ર પર ગમજદા અને ધૂળથી
લથપથ થઈને રહે છે, ત્યાં સુધી કે હજરત કાયેમ(અ.સ.)નો
જુહુર થાય. તે સમયે આ ફરિશતાઓ તેમના મદદગારો અને
અન્સારમાં ગણાશે અને તેમનો નારો અને સુત્ર હશે ‘યા
લેસારાતીલ્ હુસૈન’ ‘અય ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના નાહક

ખુનનો બદલો લેનાર”

(અમાલીએ સંકુ, મજલિસ: ૨૭ / બેહારુલ્ અન્વાર,
ભાગ: ૪૪, પાના: ૨૮૫)

હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની નુસ્રતની તમન્ના હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની નુસ્રત કરીને પુરી થઈ શકે છે. આથી દરેક એ શખ્સ જે જિયારતે વારેસા પઢતી વખતે આ તમન્ના કરે છે કે “કાશ! હું પણ મૈદાને કરબલામાં હોતે” તો આ જમાનામાં હજરત ઈમામે જમાના(અ.સ.)ની નુસ્રત અને મદદ કરીને આ મહાન ખુશનસીબી હાસિલ કરી શકે છે. ગયબતના સમયમાં ઈમામે જમાના(અ.સ.)ની નુસ્રત અને મદદ કરીને પણ આ ખુશનસીબી મેળવી શકાય છે. ગયબતના સમયમાં હજરત ઈમામે જમાના(અ.સ.)ના જિકને ફેલાવવો, લોકોના દિલોમાં તેમના પ્રત્યે મોહબ્બતમાં વધારો કરવો, તેમની યાદ અપાવવી, તેમનાથી સંબંધિત લોકોના દિલમાંથી શક અને શંકાઓને દુર કરવી, ઈમામ(અ.સ.)ના જુહુર માટે લોકોને તૈયાર કરવા, તેમના જુહુર માટે સંપૂર્ણ ઈન્નેજાર કરવો..... આ તમામ નુસ્રતના તરીકાઓ છે. જેટલી બને તેટલી આ માર્ગમાં કોશિષ કરીએ અને હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની નુસ્રત અને મદદની તમન્ના પુરી કરીએ.

ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની વિલાદતનો દિવસ અને ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની યાદ:

ઉદ્દેશ્યાનુલ્ મોઅઝ્જીમ એ સરકારે સચ્ચાદુર્શશોહદા હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની વિલાદતનો દિવસ છે. આ મુખ્યારક દિવસની મુનાસેબતથી એહુલેબૈત(અ.મુ.સ.) અને તેમના શીઆઓ તથા દોસ્તોના માટે ખુબ જ ખુશીનો દિવસ છે. આ દિવસ અલ્લાહુ તાબાલાની નજરોમાં એક મહાન દિવસ છે. આ અઝીમ દિવસની મુનાસેબતથી ખુદાવંદે આલમે સરકારે રિસાલત માબાબ(સ.અ.વ.)ની બિદમતમાં લીલા રંગની એક તખ્તી પર નૂરથી લખેલ હદીસ તોહિફામાં મોકલી હતી જેને ‘હદીસે લાલ્દ’ કહેવાય છે. આ હદીસમાં ૧૪ માસસુમીન(અ.મુ.સ.)ની રિસાલત, વિલાયત અને ઈમામતનો ઉલ્લેખ છે. હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો ઉલ્લેખ ખાસ કરીને થયેલ છે. અલ્ મુન્તજરના ઘણા બધા અંકોમાં આ હદીસનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવેલ છે. આથી તેનું

અહી વાર્ષિન નથી કરતા. તે દિવસના ખાસ આમાલ અને દુઆઓ છે. આ દુઆઓમાં હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની સાથે હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો જિક થયેલ છે. એક દુઆમાં આ રીતે છે:

“ખુદાયા! આજના દિવસે પૈદા થનાર એ ફરજંદના હકનો વાસ્તો આપીને તારી બારગાહમાં દુઆ કરું છું કે જેની વિલાદતના સાથે સાથ તેની શહાદતની ખબર દેવામાં આવી. જેની શહાદત પર જમીન અને આસમાન અને તેમાં મૌજુદ તમામ મખ્લુકાં ગીર્યા કર્યું અને જેની શહાદતના બદલા તરીકે તેમના વંશમાં ઈમામત રાખી, તેમની માટીમાં શીફા અને જેની સાથે ખુશનસીબી અને કામ્યાબી રાખી તેમજ તેની જુરીયતમાં કાયેમ(અ.સ.)ને રાખ્યા જેના માટે ગયબત નક્કી કરવામાં આવી છે.....”

(મિસબાહુલ્ મુતહજજીદ, પાના: ૭૫૮ /
મફાતિહુલ્ જીનાન, ૩ શાબાનના આમાલ)

ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની વિલાદતનો દિવસ અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)નો જિક:

શબે કદ્ર પછી ૧૫મી શાબાનની રાત સૌથી મહાન અને બરકતવાળી રાત છે. એક રાતમાં ખામોશ કુરાઓન નાળિલ થયું તો બીજી રાતમાં બોલતું કુરાઓન. એક રાત ‘કદ્ર’ જે હજરત મહીનાથી બેહતર છે અને બીજી રાત આ ‘કદ્ર’ની અમલી તફસીર છે. શબે કદ્રની જેમ આ રાતે પણ પુરી રાત ઈબાદત કરવી બેહતરીન અમલ છે. આ ફીલતવાળી રાતનો સૌથી બેહતરીન અમલ જિયારતે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) છે અને તેની શાન એ છે કે જે શખ્સ ૧,૨૪,૦૦૦ નબીઓની સાથે મુસાફેલો કરવાનું ચાહે તો તેણે હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની જિયારત કરવી જોઈએ.

જાણે કે આ શખ્સમાં તમામ અંબિયા(અ.મુ.સ.) હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની બિદમતમાં તેમના ફરજંદે અઝીજ હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની વિલાદતની મુખ્યારકબાદી આપવા માટે હાજર થયા હોય. આપના શહાદતના હેતુની સંપૂર્ણતા અને આપના દીનને પુરી દુનિયામાં સ્થાપિત કરવાવાળા અઝીમ ફરજંદની વિલાદત આપને મુખ્યારક થાય.

શબે કદ્ર અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની યાદ:

વર્ષની સૌથી શ્રેષ્ઠ રાત શબે કદ્ર છે. આ શબે હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)થી મખ્સુસ છે. આ રાતે તમામ ફરિશતાઓ અને રૂહ આખા વર્ષના કાર્યો અને બાબતો લઈને હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની જિદમતે અકદરમાં નાભિલ થાય છે. આ રાતનો શ્રેષ્ઠ અમલ હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની જિયારત છે. આ રાતે જે જિયારતે હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) કરે તો તેને ૧,૨૪,૦૦૦ નબીઓથી મુસાફેદો કરવાનો શરદ્ધ નસીબ થશે.

ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની વિલાદતના દિવસમાં પણ જિયારતે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) કરવાવાળાને ૧,૨૪,૦૦૦ નબીઓથી મુસાફેદો કરવાનો શરદ્ધ હાસિલ થશે અને શબે કદ્રમાં પણ જિયારત કરનારને ૧,૨૪,૦૦૦ અંબિયા (અ.મુ.સ.)થી મુસાફેદાનો શરદ્ધ હાસિલ થશે. કદાચ તેનું કારણ એ છે કે ૧૫મી શાબાન ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની વિલાદતની રાત છે અને શબે કદ્રમાં આપના ઝુહુરને નક્કી કરવામાં આવશે. એક રાત વિલાદતના લીધે મોહતરમ છે અને એક રાત ઝુહુર નક્કી થવાના લીધે મોહતરમ છે. બન્ને રાતો ઈમામે જમાના (અ.સ.)થી મખ્સુસ છે અને બન્ને રાતોમાં ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની જિયારત છે.

દુઆએ નુદ્દબા અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)નો જિક:

ઈમામે જમાના(અ.સ.)થી મખ્સુસ દુઆઓમાં એક દુઆ દુઆએ નુદ્દબા છે. જેને હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની મદદ કરવાની તમન્ના રાખવાવાળા દર જુમ્માના દિવસે પઢે છે અને દિલના ઉડાણથી પોતાના ઈમામ(અ.સ.)ની જુદાઈમાં આંસુ વહાવે છે અને પોતાના દિલને ઈમામ(અ.સ.)ની યાદ થકી તાજુ રાખે છે. આ દુઆ સનદના દ્રષ્ટિકોણથી અને ઓલમાના સતત અમલના લીધે ભરોસાપાત્ર દુઆ છે. આ દુઆમાં ઈમામે જમાના(અ.સ.)ના જિકની સાથે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)નો પણ જિક છે. દુઆએ નુદ્દબાના આ વાક્યો ઉપર વિચાર કરો અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ને યાદ કરો. “અનલ્યુન્સન” “ક્યાં છે હુસૈન(અ.સ.)? ક્યાં છે હુસૈન(અ.સ.)? ક્યાં છે

હુસૈન(અ.સ.)ના ફરાંદો? ક્યાં છે એક પછી એક નેકુકાર?” ક્યાં છે સદાકતની એક પછી એક હસ્તી? અને ત્યાર બાદ ખાસ કરીને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)નો જિક છે.....

“અનન્ત તાલેબો બે દમિલ્ય મકતુલે બે કરબલા?”

“ક્યાં છે કરબલામાં શહીદ થનારાઓના ખુનનો બદલો લેનાર?”

આ રીતે દર જુમ્માના ઈમામે જમાના(અ.સ.)ની સાથો સાથ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની યાદ તાજુ થાય છે.

જિયારતે આશુરા અને હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો જિક:

જિયારતે આશુરા ખુબ જ ભરોસાપાત્ર અને પ્રમાણિત જિયારતોમાંથી છે. એઈમને માસુમીન(અ.મુ.સ.)એ અને ખાસ કરીને ઈમામે જમાના(અ.સ.)એ તેને દરરોજ પછવાની તાકીદ કરી છે અને રિવાયતોમાં તેનો ખુબ જ સવાબ બયાન થયો છે. આ રિવાયતમાં પણ હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો ઉલ્લેખ છે.

“અંય યરજુકની તલબ સારેક મચ ઈમામિન્ મન્સૂરિન મિન અહલેબૈત (અ.મુ.સ.)ના મન્સૂર ઈમામની સાથે આપનો બદલો લઈ શકું”

“ખુદાય! મને તૌફિક અને ખુશનસીબી અતા કર કે હું એહલેબૈત (અ.મુ.સ.)ના મન્સૂર ઈમામની સાથે આપનો બદલો લઈ શકું”

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ને મન્સૂર કહેવામાં આવે છે. જેવી રીતે હજરત રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)ને અહમદ(સ.) અને મોહમ્મદ(સ.) કહેવામાં આવે છે અને જનાબે ઈસા(અ.સ.)ને મસીહ કહેવામાં આવે છે.

એટલે કે હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નું એક નામ મન્સૂર પણ છે.

જિયારતે આશુરામાં છે:

“અંય યરજુકની તલબસારી મચ ઈમામિમ

મહદીયીનું ઝાહેરિનું નાતોકિનું મિન્કુમ"

"ખુદાયા! મને ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની સાથે ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના ખૂનનો બદલો લેવાની તૌફિક અતા કર અવી રીતે કે તેઓ ઝાહેર હોય અને વાતચીત કરતા હોય."

આ રીતે આ વાક્યોમાં હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના જુહૂરની પણ દુઅા છે. સાથે સાથે હકની મદદ કરવાની પણ દુઅા છે અને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના ખૂનનો બદલો લેવાની પણ દુઅા છે.

આશૂરાનો દિવસ અને ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની યાદ:

જેવી રીતે જિયારતે આશૂરામાં હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો ઉલ્લેખ છે તેવી રીતે આશૂરાના દિવસના આમાલમાં એક મહત્વનો અમલ હજરત ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની મહાન મુસીબત પર એક બીજાને પુરસો દેવો છે અને પુરસો આપવાનો તરીકો આ મુજબ શિખવાડવામાં આવ્યો છે.

"અન્યુભુમલ્લાએ ઓજૂરના બે મોસાબેના બિલ હુસૈન(અ.સ.) વ જાલના વ ઈચ્ચાકુમ મેનતાલેબીન બે સારેદી મન વલીચ્યેદી અલ્લ ઈમામિલ મહદીય મિન આલે મોહમ્મદિન અલયહેમુસ્સલામ"

"ખુદાવંદે આલમ હજરત ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની મહાન મુસીબત ઉપર અમારા અજ અને સવાબમાં વધારો કરે. અમને અને તમને ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના વારિસ હજરત મહદીએ આલે મોહમ્મદની સાથે તેમનો બદલો લેવાવાળામાં શુમાર કરો."

આ રીતે આ મહાન મુસીબતના દિવસે પણ ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ની મુસીબતની સાથે યાદે મહદી(અ.સ.) છે.

ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) અને રજાતઃ:

ઈસ્લામી તાલીમ મુજબ જેવી રીતે હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો જુહૂર ચોક્કસ અને યકીની છે, તેવી જ રીતે રજાત પણ ચોક્કસ અને નિઃસંશય છે. રજાત એટલે

હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના જુહૂર બાદ જે લોકો આ દુનિયાથી ગુજરી ગયા છે તેઓને ફરીવાર જીવતા કરવામાં આવશે. રજાતને એ લોકો જ અશક્ય સમજે છે જેઓ કયામતમાં માનતા નથી. જે લોકો કયામતમાં તમામ મુદ્દાઓને ફરી જીવંત થવાની બાબતમાં માન્યતા ધરાવે છે તેઓ માટે અમુક લોકોનું કયામત પહેલા હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના જુહૂર અને તેમની હુક્મતના જમાનામાં ફરીવાર જીવંત થવું એ કોઈ આશ્વર્યની વાત નથી પરંતુ સુન્નતે ખુદા મુજબ છે.

જે લોકોની રજાત થશે તેમાં એક ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) છે. હજરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)ની રિવાયત મુજબ સૌથી પહેલા જેના માટે જમીન ફાટશે અને દુનિયામાં પાછા ફરશે તે હજરત ઈમામ હુસૈન ઈજ્ઞે અલી(અ.સ.) છે.

(બેઠક્ષુલ્લ અન્વાર, ભાગ: ૫૩, પાના: ૩૮ / તક્સીરે બુરહાન, ભાગ: ૨, પાના: ૪૦૮)

એક અન્ય રિવાયતમાં હજરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.) એ ફરમાવ્યું:

"સૌથી પહેલા જે લોકોની રજાત થશે તે હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) અને તેમના અસ્ત્રાબે બાવફા છે. તેમની સાથો સાથ યકીન અને તેના લશકરીઓની પણ રજાત થશે અને તેઓ બધાને કર્તા કરી દેવામાં આવશે."

ત્યાર બાદ હજરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)એ આ આપતે શરીફાની તિલાવત કરી:

"સુમ્મ રદ્દના લકોમુલ્લ કર્તા અલચણીમ્ વ અમ્રદદનાકુમ્ બે અમ્રવાલીન્ વ બનીન વજ્ઞઅલનાકુમ અફસર નફીરા"

(સુ. બની ઈસરાઈલ, આપત: ૬)

"પછી અમે તમને તેઓ પર ફરીવાર સત્તા આપીશુ માલ અને ઔલાદથી તમારી મદદ કરીશું અને તમારી ગણતરીમાં વધારો કરીશું."

(બેઠક્ષુલ્લ અન્વાર, ભાગ: ૫૩, પાના: ૭૬ / નુરુસ્કલૈન, ભાગ: ૩, પાના: ૧૪૦)

હજરત ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.)ની એક રિવાયતમાં છે:

અનુસંધાન પાનાનં. ૩૧ ઉપર ...

મુસ્તઝઅફ - કમ્પોર કરાયેલા

પ્રસ્તાવના :

દુનિયાની બિલકૃતની શરૂઆતથી લોકો ત્રણ પ્રકારના જોવા મળે છે અને આ ત્રણ પ્રકારના લોકો દરેક જગતાએ જોવા મળે છે. આ ત્રણ સમૂહને પારિભાષિક રીતે ત્રણ નામ આપવામાં આવ્યા છે. મુસ્તઝઅફીન (કમ્પોર કરાયેલા), મુતકબ્બેરીન (ધમંડીઓ) અને આમ્ભીન (સામાન્ય માણસ). મુતકબ્બેરીન અગર ન હોત તો મુસ્તઝઅફીન પણ કોઈ ન હોત. આ સમૂહ છે જે જુદ્ધ અને સખ્તાઈ કરવામાં આગળ હોય છે. જુદ્ધ, સિતમ, દબાવ, ભીસ, મકો ફરેબ એ આ સમૂહનું કામ છે. અને તેમનું લક્ષ્ય કમ્પોર વર્ગના લોકો હોય છે.

રાકેમુલ હુરુફ (લેખક) મુસ્તઝઅફીની વ્યાખ્યા આપશે અને તેની સ્પષ્ટતા કરશે. પરંતુ એ પહેલા એ મધ્યમ વર્ગના લોકો જે સામાન્ય માણસ છે તેના વિશે થોડો પ્રકાશ ફેંકીએ જેના પર અભિમાનીઓ બહુજ ખુબીની સાથે અસરકારક હોય છે.

આ એ લોકો છે જે મધ્યમ અને મિશ્રીત છે. જેઓના દિલ ન તો મજબૂત હોય છે અને ન તો તેઓ દીરાદાના પાક હોય છે. તેઓ મહેરબિચ્છુતનો ભોગ બનવાના લીધે કમ્પોર તો હોય છે. પણ બંને બાજુ ઠળવાની આવડત ધરાવે છે. કદાચ આ સમૂહના ચુંટેલા અને નેક લોકોને અસહાબે અઅરાફ કહેવામાં આવ્યા છે તેમાંથી એક નાનો સમૂહ પાક તીનત છે. અને દૂરઅંદેશ છે. તો તેઓ એ મુસ્તઝઅફીનથી પ્રભાવિત થઈને તે વર્ગની સાથે થઈ જાય છે અને તેમની રીતભાત પર પોતાના દીમાગ અને વિચારોને એક નૂરે હયાત તરફ લઈ જાય છે. મોટા ભાગના લોકો એ બાજુ પોતાનું ફીકરી વલણ રાખે છે જે મુતકબ્બેરીનની ખાસીયતો, આદતો અને રીતો વર્તન અને વાગ્યીમાં શામીલ હોય છે અને તેઓ પોતાના સમૂહના લોકોની પસ્ત સ્તરથી ઉકીને એક ઉચ્ચ સ્તર સુધી પહુંચવાની કોશીશ કરતા રહે છે.

આ સમૂહમાં પણ મોટા મોટા (હર ફન મવલા-દરેક

ક્ષેત્રમાં નિષ્ણાંત) મળશે, જેઓ પોતાની આજુ બાજુ એક નવી ટોળી બનાવી લે છે, ઉદાહરણ તરીકે ક્યાંક કોઈક તબક્કામાં અલી મોહભ્રમદ બાબ તો ક્યાંક ગુલામ અહેમદ કાદીયાની, ક્યાંક કાળા કપડા પહેરેલા સુફીઓ અને ક્યાંક મલંગના સ્વરૂપમાં નજર આવે છે. આ બધા મુસ્તઝઅફની તરફથી ભાગવાના રસ્તાના તલાશ કરનારા છે. તેઓ રસ્મો રિવાજ અને નિરથ્ક ખ્યાલોમાં ગિરફતાર છે. તેઓ બોલવામાં કમ્પોર વર્ગથી સંબંધ ધરાવે છે. એવી ઉમ્મીદથી તેઓ પણ તેની ખોલથી નિકળવાની તદ્દબીર પર અમલ કરે છે. આ એ લોકો છે જેની અકલ અને સમજણ તેની ક્ષિતિજની દ્રષ્ટિએ ટુંકી હોય છે. અને તેઓના ડગલા સીધા રસ્તા પર મજબૂતીથી નથી રહેતા, અને લાલચ તેઓને અલલાહુની ઘમકી તરફ કાન ધરવા નથી દેતું.

અગર વિશ્વ દ્રષ્ટિના લિલાજથી પારખવામાં આવે તો મુસ્તઝઅફ જ્યાં મુતકબ્બીરોથી તકલીફો અને મૂસીબતનો સામનો કરે છે ત્યાંજ આ વર્ગના લોકો કે જેઓનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે મુસ્તઝઅફીન માટે ઈજા પહુંચાડવાનું મોટું કારણ બની જાય છે.

ઉત્તરત મુસ્લીમ(અ.સ.)નું ઉદાહરણ લો. આપ (અ.સ.)ની કુફામાં જે હાલત થઈ તે બિલકુલ સાફ અને અરીસાની જેમ છે. હજારો પત્રો આવ્યા હતા, હજારો લોકોએ આપના હાથ ઉપર બયઅત કરી હતી અને અંતે જ્યારે ફક્ત ૩૦ જણા બાકી રહી ગયા હતા તો તેમની પત્નિઓએ તેમને ધરે પાછા બોલાવી લીધા અને જનાબે મુસ્લીમ(અ.સ.) કુફામાં એકલા હતા. જનાબે મુસ્લીમ(અ.સ.)ને કમ્પોર કરી નાખવામાં આવ્યા ત્યાં સુધી કે તેઓ પોતાના મહાન હોકાની હિફાજત માટે મજબૂતીથી લડ્યા. આ એજ મહાન મતાલીબ છે, જે કુઅને કરીમમાં ઈસ્તઝઅફું ફિલ અર્જના નામથી યાદ કરવામાં આવ્યા છે.

મુસ્તઝઅફનો મતલબ કમ્પોર, નબળા, નિર્બળ, અશક્તિમાન, લાચાર, બેબસ, તુટી ગયેલા, પોતાના હકથી

વંચિત, જુદ્મની સામે મજલુમ, પાછળ રાખી દેવામાં આવેલ, ફક્નો માર્યો, ગરીબ, બેસહારા. મુતકબીરથી એકદમ વિરુદ્ધ, મજબુર, બેકસ, દર્દને સહુન કરનાર, તકલીફમાં ઘેરાપેલ. આ તમામ મતલબો અને અર્થોની સાથે આ પ્રકારની અન્ય કયફીયાત પણ છે. જે મુસ્તઝઅફના વર્ગમાં આવે છે. પરંતુ મુસ્તઝઅફ આ અર્થો અને મતલબોથી હુટીને પોતાના મહાન ભરતબા અને પોતાની અખલાકી શાનો શોકતના પણ મજહર હોય છે. તે નીડર અને બેખૌફ હોય છે અને તે જવાબદારીને નીભાવવામાં ગફલત નથી વરતતા. ઈન્સાનીયત અને રૂદ્ધાનીયતનો અલમદાર હોય છે. જે કામ સોંપવામાં આવે છે તે બજાવવામાં પીછે હટ નથી કરતા. પોતાના વાયદામાં પાકો હોય છે. બદ્ધાદુર અને શુજાઅ હોય છે. તેને જવાબદારી નીભાવવામાં મૌતથી ડર નથી લાગતો. ઉદાહરણ જોવું હોય તો સુલયમાન જે બસરામાં ઈમામ હુસેન(અ.સ.)ના સફીર હતા તેમના પાક જીવન વિશે લખાપેલ ઈતિહાસની કિતાબો વાંચો. કુઅનિ મજૂદે આ પરિભાષામાં મુસ્તઝઅફનો અર્થ કર્યો છે.

દીને ઈસ્લામ અને મુસ્તઝઅફ:

ફક્ત દીને ઈસ્લામ જ નહીં બલ્કે દુનિયાના એ તમામ મજહબો જેનો સિલસિલો ઈસ્લામ પર ખતમ થાય છે, એ બધામાં મુસ્તઝઅફીન એટલે તે અલ્લાહના બંદાઓ જેઓને કમજોર કરી દેવામાં આવ્યા હતા અને કમજોર કરી દેવામાં આવ્યા છે, તેઓનો સંવર્ધ, ઈસાર, કુરબાની, હિંમત, જુર્તત, હૌસલો, સત્ર, અ઱ગતા, ઈલમ, હિલમ, દુરેંશો, ઈબ્લાગ અને તખ્લીગ, સહનશક્તિ સાબિત કદમી, જુદ્મની સામે પગલા લેવા, ઝમીરનું રોશન હોવું, ગુજ્ફાર અને રફતારમાં એહૃતીયાત (સાવચેતી), નુકશાનકારક તત્વોથી દુરી, ઓછુ બોલવું વગેરેએ તેમને એવા શક્તિમાન અને તાકતવાન બનાવી દીધા કે મોટી મોટી તાકતો પણ દીનના પરચમને નમાવી ન શકી અને ન તેના ઉચ્ચ મકસદોને મિટાવવામાં કામ્યાબ થઈ શકી.

આ રીતે દ્વાબીલ અને કાબીલથી લઈને તમામ ઈલાહી મજહબો કે જેનો સિલસિલો મુરસલે આજમના દીને ઈસ્લામ પર ખતમ થાય છે, તેના ઈતિહાસમાં બનાવોનો એક લાંબો

સિલસિલો છે. જ્યાં એક બાજુ મુસ્તઝઅફીન ઉહુકારા સાથે પહ્ખા ફેરવી રહ્યા છે. પરંતુ અંતે તેમના વિજયનું એલાન થતુ રહ્યું છે અને તેમના પરચમનો ફેરેરો બલંદીઓ પર લેહરાતો રહ્યો છે અને બીજી તરફ તેમના મુકાબલામાં મુતકબેરીન અને હિંસાખોર ઘમંડનો નશો ઉત્તરવા બાદ તુટીને ધુળમાં મળી ગયા.

સાચો વાયદો:

ખુદાવંદે મુતાલે પોતાના હબીબ મોહમ્મદ મુસ્તઝા (સ.અ.વ.) જે નભીઓમાં અંતિમ છે, તેમને તમામ દુનિયાઓ માટે રહેમત બનાવ્યા અને આપ પર જે કિતાબ નાળિલ કરી જેને કુઅન, ફુરકાન અને આસમાની કિતાબ પણ કહેવામાં આવે છે તેમાં એકદમ સ્પષ્ટ રીતે આ વાયદાને દોહરાવ્યો છે, જે જુબુરની પહેલા ઈજલમાં અને તમામ આસમાની કિતાબોમાં ઈશ્રાદ ફરમાવવામાં આવ્યો છે, તે વાયદો આ છે:

**“વ નોરીદો અન્ન નમુના અલલલજીનસ્તઝઅફુ
ફિલ્ અર્જ વ નજ્ અલહુ મુ અઈમતંવ વ
નજઅલહુમુલ્ વારેસીન”**

“અને અમે ઈરાદો કર્યો છે કે અમે એ લોકો પર
એહસાન કરીશું જેઓને આ ઝમીન પર કમજોર
બનાવી દેવામાં આવ્યા છે અને અમો તેઓને ઈમામો
અને વારિસો બનાવીશું”

(સુરે કસસ, આ:૫)

અન્ય એક જગ્યાએ કુઅનિ કરીમ અલ્લાહ તાયાલાની નવાજીશોનું એલાન આ રીતે કરે છે:

**“વ અવ્રરસનલ્ કટમ અલલજીન કાનુ
યુસ્તઝઅફુન મશારેકલ્ અર્જ વ મગારેબેહા”**

“અમે પૂર્વ તેમજ પશ્ચિમ સુધીની પુરી ઝમીનના
વારિસ જેઓને કમજોર બનાવી દીધા છે તેમને
બનાવીશું”

(સુરે અઅરાફ, આ:૧૩૮)

અલ્લાહ તાયાલાનો ઈશ્રાદ છે:

“ઈનાલ્લાહ લા યુખલેકુલ મીઆદ”

**“બેશક! ખુદા પોતાના વાયદાની વિરુદ્ધ નથી
જતો”**

અને ખુદા એ છે જેની સંપૂર્ણ કુદરતોનો ઉલ્લેખ દુઆએ

કુમૈલમાં આ રીતે છે.

“અલ્લાહુમ ઈન્ની અસાલોકો બે ઈજૂઝતેક
અલ્લતી વસેઅત્કુલ્લ શર્ય”

“અય અલ્લાહુ! બેશક, હું તારી પાસે સવાલ કરુ
ં તે કુદરતના વાસ્તાથી જેણે તમામ ચીજને ઘેરી
લીધેલ છે”

આ સાચા વાયદા પછી તલાશ કરવાવાળો ઈન્સાન જે
ખુદા પરસ્ત છે અને ખુદા પર ઈમાન અને યકીન રાખે છે તેની
સામે ત્રાણ દરવાજા ખુલ્લી જાય છે.

પ્રથમ દરવાજો: ખુદાની સંપૂર્ણ કુદરત. ખુદાએ છે જે
કાદિરે મુત્લક છે. **બીજો દરવાજો:** ખાકી જમીનની હૃયાત અને
બિસાત. **ત્રીજો દરવાજો:** તે ઈન્સાન જે ઈમાન પર નભે છે,
યકીન રાખે છે, મોઅમ્રિન છે, પણ મુસ્તગઅફ છે એટલે કે
કમજોર કરી દેવામાં આવ્યા છે.

પ્રથમ બાબ: તે ખુદા એ છે જે કાદિરે મુત્લક છે:

દરેક ચીજ પર તેની કુદરત ગાલિબ છે અને તે તમામ
ખુશાખબરો તેને આપી રહ્યો છે. જેને આ દુનિયામાં કમજોર
કરી દેવામાં આવ્યા છે એટલે કે અભિમાનીઓનો જુદ્દમ અને
સિતમનો દરિયો નાફરમાનીથી ઉભરી રહ્યો છે. જેમ કે
ઝિયારતે આશુરામાં પણ મળે છે “અલ્લાહની લાનત થાય
અખુ સુફ્યાન, મોઆવીયા અને યજીદ ઈબ્ને મોઆવીયા પર
હુમેશા હુમેશા એ દિવસ જે આલે મરવાનની ખુશીનો અને
આનંદનો દિવસ હતો, કારણ કે તે દિવસ ઈમામ
હુસૈન(અ.સ.)ના કતલનો દિવસ હતો.” અહી કયારેક દીમાગ
વિચલીત થાય છે. જાણે કે પાણી વગરના કુવા પાસે તરસ
ખુજાવવા માટે જાય છે અને સવાલ કરે છે જ્યારે ખુદા આટલી
બધી કુદરત ધરાવનાર છે તો પછી તેના નેક બંદાઓ માટે
આવી તકલીફ અને ગીરફ્તનારી શા માટે? દિવસે દિવસે
અભિમાનીઓનો ફસાદ શા માટે વધતો જાય છે? ઈમાનવાળા
માટે પગલે પગલે એક મુસીબત ઉભી છે, એક ફિન્નો સામે
છે, એક આજમાઈશ છે. આખર આવું શા માટે? (આ શા
માટેનો જવાબ નીચે છે જે આગળ આવશે)

બીજો બાબ:

ખાકી શરીરમાં ઈન્સાન આ દુનિયામાં આવ્યો છે. આ
દુનિયા માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે ફના થઈ જવા વાળી છે,
પરંતુ લાખો વરસ પસાર થઈ ગયા, છતાં આ દુનિયા જેવી છે
તેવી જ છે અને અલ્લાહ તાદાલાના નેક બંદાઓ માટે દરેક
તરફ મુસીબતોના અસબાબ છે. જેમ જેમ આ દુનિયાની ઉપ્ર
વધતી જાય છે તેમ તેમ અભિમાનીઓ પર જાહેરી રીતે જવાની
આવી રહી છે. પરંતુ નિર્બળ માટે જાણે મુદ્રા થતી જાય છે.
આખરે આવું શા માટે?

ત્રીજો બાબ:

જેઓ અલ્લાહ તાદાલાના નેક બંદાઓ છે તેઓ દિવસે
દિવસે નવા બનાવો, આઇટો અને બલાઓમાં મુખ્યેલા રહે છે.
એક લાંબા સમય પછી પણ ઉકેલની કોઈ સુરત નજરે નથી
આવતી. આખરે શા માટે?

(આખરે શા માટે?) ના જવાબો:

પ્રથમ બાબના સવાલનો જવાબ છે:

સુરે મુલ્કની પ્રથમ આયત જેનો તરજુમો છે:

“બરકતવાળી જાત એ ખુદાની છે જેની સલ્તનત
મુદ્ક છે અને તે દરેક ચીજ ઉપર કુદરત ધરાવનાર
છે અને તેણે મૌત અને જુંગનીને પૈદા કરી જેથી તે
પોતાના બંદાઓને અજમાવે કે તમારામાંથી અમલની
દ્રષ્ટિએ કોણ સૌથી સારો છે અને તે કુદરત ધરાવનાર
અને માફ કરવાવાળો છે”

બીજા ‘શા માટે’ નો જવાબ: કુઅને કરીમમાં આ પ્રમાણે
છે:

“એ અલ્લામુ અન્નલાહ યુદ્ધયીલ અર્જ બાયુદ
મલેલા”

“જાણી લો કે બેશક અલ્લાહ જમીનને તેના મૃત્ય
બાદ જીવંત કરશે”

એટલે કે જ્યારે દુનિયા જુદ્દમો જૌરથી ભરાઈ જશે તો
ખુદા પોતાના જાનશીન અને ખલીફાની હુક્મત સ્થાપિત કરીને
તેને એજ રીતે અદ્દલો ઈન્સાફથી પ્રકાશિત અને ખીલવી
નાખશે.

ગ્રીજા ‘આમરે શા માટે’ નો જવાબ:

કેહવત મશહુર છે કે ખુદાને ત્યાં દેર છે પણ અંધેર નથી. તેનો વાયરો છે કે દીને ઈસ્લામ દીને હુક છે. આખી દુનિયાના મજહુબ ઉપર ગાલિબ થઈને રહેશે અને આ પણ કુર્અનનો ઈશ્રાદ છે અને દિદાયતનું એલાન છે કે બકીયતુલ્લાહિલું અન્યુભું એટલે કે જેને તેણે આ જમીનના વારિસ અને ઈમામ બનાવ્યા છે તે ખેર અને આસમાની બરકતનું કેન્દ્રીય વજુદ છે. તેમના માટે ખુબ જ વ્યવસ્થા સાથે કુરરતે કામ લીધું છે. જેની સમિક્ષા અગાઉની કૌમોની ભવિષ્યવાણીથી લઈને ગાદીર સુધી અને ગાદીરથી લઈને વિલાદતે બાસઆદત સુધી અને વિલાદતથી લઈને જુહુરના સમય સુધી ખુદાવંદે મોતાબાલે તે ઝાતે ગોરામી કર્દાને બાકી રાખીને જાણો પોતાના ઉચ્ચ અને મહાન હેતુની નીચે પોતાના મહેબુબ અને ચુંટાએલા એટલે કે મુસ્તઝુફ બંદાઓને માટે એક નિશાન કાયેમ કરી દીધું છે કે જેથી માયુસીની ધૂળ દામન પર બેસવા ન પાડે અને તે ઈમાનના રસ્તા પર સાબિત કદમ રહે.

(૧) જેમ કે ખુદાવંદે મોતાબાલે ઈશ્રાદ ફરમાવ્યું છે કે:

“વલક્ક કતબના ફિગ્રુઝ બુરે મીમ બઅદીઝ ડિક્રે
અન્નલુ અર્જ યરેસોહા એબાદેયસાલેહુન”

“અમે જબુરની પહેલા (તૌરેત) માં પણ લખી દીધું
છે કે અમે અમારા નેક બંદાઓને આ જમીનના
વારિસ બનાવીશું”

(સુરેઅંબિયા, આયત: ૧૦૫)

આવી બીજી પણ આયતો છે જેની યાદી લાંબી છે અને આ લખાણની પહોંચ ઓછી છે.

હિંદુ મજહુબની કિતાબ વેદ જે સૌથી જુના જમાનાની છે તેમાં અને જેન મજહુબની કિતાબ જે તેઓની સોથી પવિત્ર કિતાબ માનવામાં આવે છે તેમાં જરથુષની કિતાબ ‘જમાસબ’, દીજલ, જબુરમાં જ નહીં બદ્કે એક સિલસિલો છે ભવિષ્યવાણીનો જેની ઈન્ટેહા છે, ગાદીર. જેમાં અગ્રીમુશશાન જન-સમૂહ જેની સંખ્યા ૧, ૨૦,૦૦૦ માણસો છે.

ગાદીરનું ધગધગાંતું રણ હતું, મુરસલે અન્યુભું પોતાની આખરી હજના અરકાનને બજાવીને પાછા ફરી રવ્યા હતા. આપ(સ.અ.વ.)ની પાછળ હાજુઓના કાફ્લા હતા. જેઓ જ્યાં સુધી નજર પહોંચે ત્યાં સુધી પોતાના ઘર તરફ પાછા ફરી

રવ્યા હતા. સુર્ય તેના મદ્યાહુન પર પહોંચ્યો હતો, એ તપતા રણમાં મુરસલે અન્યુભું તમામ હાજુઓને રોકાણ કરવાનો હુકમ કર્યો. આવા મોટા માનવ સમૂહમાં મુરસલે અન્યુભું મૌલાએ કાયેનાત અલી ઈજે અભી તાલિબ(અ.સ.)ના માથા પર વિલાયત, પોતાન જાનશીની અને ખીલાફતનો તાજ રાખ્યો અને કંધું કે ‘મન્ કુન્તો મૌલાહો ફ હાજા અલીયુન મૌલાહો’ અને ત્યાર બાદ એક ફસીહ અને બલીગ ખુંબાની શરૂઆતમાં પોતાની રહેલતના પછી પોતાના બાર જાનશીનોનું એલાન કર્યું. જેમાં પ્રથમ અમીરુલું મોઅભેનીન અલી(અ.સ.) છે. અને ખુબ જ વિસ્તાર પુર્વક પોતાના બારમાં જાનશીનોનું એલાન કર્યું, નામ બતાવ્યું, કુન્નીયત બતાવી. (તેમનું નામ માર્ઝ નામ છે અને તેમની કુન્નીયત મારી કુન્નીયત છે.)

બેહારુલું અન્વાર અને મુન્તખબુલું અસરમાં પોતાના આખરી જાનશીનીનો જે ઉલ્લેખ કરેલ છે તે આ રીતે છે. વાંચકો માટે અમે રજુ કરીએ છીએ. મુરસલે અન્યુભું ફરમાવ્યું:

(૧) ‘અય લોકો! આગાહ થઈ જાઓ, હું અઝાબે ખુદાથી ડરાવનારો હું અને અલી(અ.સ.) હાદી અને રેહનુમા છે.’

(૨) ‘ખબરદાર થઈ જાઓ, અય લોકો! હું પયગમબર હું અને અલી મારા વસી છે.’

(૩) ‘આગાહ થઈ જાઓ ખાતેમુલું અઈમા એટલે કે મહદી કાયેમ(અ.સ.) અમારામાંથી છે.’

(૪) ‘જાણી લો કે તે ઈમામ મજહુબો પર ગાલિબ આવશે’

(૫) ‘ખબરદાર થઈ જાઓ, તેઓ તમામ જાલિમોથી બદલો લેશે.’

(૬) ‘ખબરદાર થઈ જાઓ, તે વિજેતા અને કિલ્લાને તોડનાર અને સરહદોને મીટાવવાવાળા હશે.’

(૭) ‘આગાહ થઈ જાઓ કે તેઓ મુશરીકોના તમામ કબીલાને કંતા કરવાવાળા હશે.’

(૮) ‘આગાહ થઈ જાઓ કે તે અહલાહ અન્ઝુઝ વ જલ્લના તમામ અવલીયાનો ઈન્ટેકામ લેશે’

(૮) ‘આગાહ થઈ જાઓ કે તેઓ દીને ખુદાના નાસીર અને મદદગાર હશે.’

(૯૦) ‘આગાહ થઈ જાઓ કે તેઓ ઉંડા સમુદ્રમાંથી નીકળેલી લહેરો લેતા અને સ્વચ્છ પાણીથી ભરપુર નદી જેવા હશે.’

(૯૧) ‘આગાહ થઈ જાઓ કે તેઓ બતાવનારા હશે આલિમોને તેના ઈલ્ય થકી અને જાહીલોને તેની જેહાલતની સાથે સારી રીતે ઓળખવાવાળા હશે’

(૯૨) ‘આગાહ થઈ જાઓ કે તેઓ ઉચ્ચ-ચુંટાયેલા અને ખુદાના પસંદ કરાયેલા હશે.’

(૯૩) ‘ખબરદાર થઈ જાઓ કે તેઓ તમામ ઈલ્યોના વારિસ અને તે ઈલ્યો પર હાવી હશે.’

(૯૪) ‘યાદ રહે કે તેઓ પરવરદિંગાર તરફથી ખબર દેવાવાળા અને હોશીયાર કરવાવાળા છે તેના હુકમો અને ઈમાન વિશે.’

(૯૫) ‘યાદ રહે કે તેઓ ડાહાપણ અને હિદાયતવાળા શખ્સ છે. તાકતવાન, મજબુત અને પાયેદાર જાત છે.’

(૯૬) ‘યાદ રહે કે તેઓ રેહનુમા, બાકી રહેલી હુજુજતે ખુદા (બકીયાંતુલ્લાહ) છે અને તેના પછી કોઈ હુજુજત નથી. હક ફક્ત તેમની અને તેમના નૂરની સાથે છે.’

(૯૭) ‘યાદ રાખજો તેમના પર કોઈ ગાલિબ નથી થઈ શકતું અને તેમને કોઈ હરાવી શકતું નથી.’

(૯૮) ‘યાદ રહે કે તેઓ લોકોની વર્ચ્યે અલ્લાહ તાઓલાના વલી અને મદદગાર છે. તેઓ ખુદાની તમામ જહેરી અને બાતેની બાબતોના અમાનતદાર છે.’

(બેહાર્ડલ અન્વાર, ભાગ:૩૪, પાના:૨૧૩, મોઅજમે અહાદીસે ઈમામિલ્ મહદી, ભાગ:૫, પાના:૧૩૫, મુન્તાખબુલ અસર, પાના:૧૭૪)

અહીં ઓલમા લખે છે કે રસૂલે ખુદા(સ.અ.વ.)એ ગદીરે ખુમમાં વિલાયતે અલી(અ.સ.)ને નરબ કરવા ઉપરાંત મહદી (અરવાહોના ફીદા) સિવાય અન્ય ૧૦ જાનશીનના વિશે એટલું બધું વિગતવાર અને સ્પષ્ટતા પૂર્વક તેમજ ફસાહત સાથે બયાન નથી કર્યું. તેનું કારણ કદાય એ હોય કે અગર

પ્રથમ નુક્તો અને અંતિમ નુક્તાની સહીહ માસેફત હૃસિલ થઈ ગઈ તો દરમીયાની રાબેતા અને વસીલા આપમેળે આવી જાય છે. ઈમામત હિદાયતનો એક સિલસિલો જે અમીરુલ મોઅમેનીન અલી(અ.સ.)થી શરૂ થાય છે અને હજરતે મહદી(અ.સ.) પર પૂર્ણ થાય છે. આ ઈસ્ના અશરી સિલસિલો છે, તેમાં એહુલેબૈત(અ.મુ.સ.) સિવાય બીજુ કોઈ નથી.

આનું બીજુ કારણ એ છે કે લોકો સારી રીતે જાહી લે-ઓળખી લે અને આપના પરિયયથી અજાગ ન રહે અને મુરસલે અભ્યુત્તમની આ ખબરને પોતાના ડિલના છુપાએલા ખાનામાં ન ફક્ત બાકી રાખે બદ્દે આવનારી પેઢીઓને આ નૂરની અમાનતના વારસદાર બનાવીને અને પોતાના અહદથી પસાર થઈ જાય જેથી આવવાવાળી કયામત સુધી આવનારી ઉમ્મતે મુસ્લેમા આફકો અને બનાવોથી સુરક્ષિત રહે. નહીંતર ખુદાવંદે મોતાલાદે આપના પવિત્ર અસ્તિત્વના માટે આટલો બધો બંદોબસ્ત ન કર્યો હોત કે જુના જમાનાથી આજ સુધી એક સતત ખબરોનો સિલસિલો અંબિયા, અવસીયા અને ખુદાના અવલીયાના થકી કાયમ ન રહેત, જ્યાં સુધી આ ખબરોના સિલસિલાના સમયનો સંબંધ છે, તેણે ચાર મંજિલો લીધી છે.

પ્રથમ મંજિલાઃ

એ જુની કિતાબોમાં આપનો ઉલ્લેખ જેમ કે વેદ, જરથુષને ત્યાં જામાસબ, ઈજીલ અને ઝબુર.

બીજી મંજિલાઃ

ગદીરે ખુમની જ્યાં મુરસલે અભ્યુત્તમને ખતમે નુભુલ્વતની મહોર લગાવી અને પોતાના બાર જાનશીનોનું એલાન કર્યું અને ઈમામ અલી(અ.સ.)ની વિલાયતનું અને બકીયાંતુલ્લાહીલ અભ્યુત્તમનું વિગતવાર બયાન કર્યું.

ત્રીજી મંજિલાઃ

જ્યારે આપની વિલાદત બાસાદાટ થઈ અને જુલ્મો સિતમના મહેલમાં એક હુલચલ થઈ ગઈ (કેવી હુલચલ થઈ તે ઈન્શાઅલ્લાહ હુવે પછી કોઈ લેખમાં વર્ણવીશુ) દશ વર્ષની ગયબતે સુગરામાં નવ્વાબે ખાસ જેમના નામો (૧) ઉસ્માન

બિન સઈદ અમરી (૨) મોહમ્મદ બિન ઉસ્માન અમરી (૩) અખુલ કાસીમ હુસૈન બિન રૂહ નવબાળ્તી (૪) અલી બીન મોહમ્મદ સમરી. તેમના વડે આપે ડાપણ, દિદાયત અને ફરમાનો તથા અહુકામનો સિલસિલો પોતાની તવકીઅ (પત્રો) થ્યકી કાયમ રાખ્યો.

ચોથી મંજિલ:

હી. ૩૨૮ માં આપ ગયબતે કુબરામાં તશરીફ લઈ ગયા અને મરાજેએ કિરામ થકી લોકો સાથે પોતાનો રાખેતો કાયમ રાખ્યો. હવે એ સમય જેને ઝુહુરે પુરનૂરનો સમય કહેવામાં આવે છે પોતાના આસાર અને બરકતોની ખુશાખબર એટલી દુર રહી ગઈ છે કે કોઈના આવવાની આહંત સંભળાય રહી હોય.

મુરસલે અખુલમની આગાહીઓ જાણે સદાએ દિલનવાળનો નવો લિબાસ પહેરી રહી છે - ઇન્સાનોના ખુનના દરીયા જરૂર ભરપુર છે. ન તો શાહીદોના ધીમ બચ્ચાઓ આપના ઝુહુરથી માયુસ છે અને ન તો તેમની વિધવાઓ પોતાના મૌલાના કે જે મુન્તકીમ છે તેમના ઝુહુરથી પગભર માટે ગાફીલ છે.

આજે આખી દુનિયામાં જનાને ઝહરા(સ.અ.)ના જગરના ટુકડા ઇમામ હુસૈન(અ.સ.)નું માતમ થઈ રહ્યું છે, જે એલાન કરી રહ્યું છે કે જેટલું દબાવવામાં આવશે તેટલું જ વધતું રહેશે એટલે કે મુન્તકીમે ખુને હુસૈન ઇમામ મહદી(અ.સ.)ના ઝુહુરની આશાનો ચિરાગ દિવસથી પણ વધારે રોશન થતો જાય છે, જાણે કે ઉમ્મીદ અને ઇન્નેઝારની દુનિયા જગમગી રહી છે. જ્યારે યહુદીઓ સાથે લેબનોનની જંગ થઈ તો એક મોઅમેના ઔરત પોતાના દુધ પીતા બાળકની લાશ લઈ જઈ રહી હતી. લોકોએ પુછ્યું હાથોમાં દુધ પીતા બાળકની લાશ અને હોઠો પર સિમત!? જવાબમાં શેર દિલ ખાતુને કહ્યું શું આ બાળક અલી અસ્ગારથી વધારે કદ્રો કિમત રાખે છે?

માના સિમિતે આ પરિસ્થિતમાં જાણે ઉમ્મીદોના બેશુમાર ચિરાગો પુરી દુનિયામાં રોશન કરી દીધા અને જાલીમ કૌમને આગાહ કરી દીધી કે અમારા ઇમામે બરહુકની નજરોથી બચીને ક્યાં જશો? તેઓ આવશે અને જલદી આવશે. તેના આવવાની આહુટો સ્પષ્ટ સંભળાઈ રહી છે.

અલ્લાહ અખુલ વ જદ્દલ આપણને સૌને ઓ જલીલુલ કદ્ર હસ્તી જે પરદાએ ગૈબતમાં છે જ્યારે ઝુહુર કરે તો તેમના અન્સારો અને મદદગારોમાં શામિલ કરે અને તે નેક, સાલેહ તથા ઇમાન પર સાબિત કદમ રહેનારા ખુદાના બંદાઓ જેમને જમીન પર કમ્ઝોર કરી દેવામાં આવ્યા છે એટલે કે મુસ્તાજુઅફ છે તે ઈલાહી વાયદા મુજબ આ દુનિયાના વારિસ બને.

આમીન સુખ આમીન.

---૦૦૦---

અનુસંધાન પાનાનં. ૧૮ થી શરૂ ...

કર્યો કે મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) કોણ છે? આદમ (અ.સ.) એ જવાબ આપ્યો: જ્યારે તુંએ મને પૈદા કર્યો હતો, ત્યારે મેં મારુ માથું અર્શની તરફ ઉંચુ કર્યું અને જોયું કે તેના પર લઘુ હતું ‘ખુદા સિવાય કોઈ માચબુદ નથી અને મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) અલ્લાહના રસૂલ છે.’ મેં મારી જાતને કહ્યું કે મોહમ્મદ ખુદાની ઝુજુર્તરીન મળ્યું છે કે ખુદાએ પોતાના નામની સાથે આપ (અ.સ.) ના નામને લઘ્યું છે. તે સમયે આદમ (અ.સ.) ઉપર વહી થઈ કે આપ (સ.અ.વ.) તમારા વંશમાંથી આખરી નબી હશે અને આપ (સ.અ.વ.) ન હોતે તો હું તમને પૈદા જ ન કરતે’

(તબરાની-અલ્ મોઅજ્મુસ્સગીરમાં, હાકિમ નિશાપૂરી-મુસ્તાજુસ્સે સહીલેન, ભાગ: ૨, પાના: ૬૧૫ / અબુ નઈમ ઈસ્કહાની અને બયહુકીએ - દલાએલુન્ નુભુવ્યતમાં / ઇબ્ને અસાકીર શામીએ પોતાની તારીખમાં, સુયુતીએ દુર્વે મન્સુરમાં ભાગ: ૧, પાના: ૫૮માં / આલુસીએ રૂહુલ્ મગાનીમાં ભાગ: ૧, પાના: ૨૧૭માં આ હંડિસને નકલ કરી છે.)

ચોથો મુદ્દો

તવસ્સુલ શીઆ હંડીસોમાં:

શીઆની હંડીસોની કિતાબોમાં તવસ્સુલના વિશે ઘણું બધું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. અહીં તમામ સંદર્ભો લખવાનું શક્ય નથી, પરંતુ નમુના તરીકે એક હવાલો રજૂ કરીએ છીએ. બેહારુલ અન્વાર ભાગ: ૨૩ પાના: ૮૮ પ્રકરણ ‘અન્નહુમ અનુસંધાન પાનાનં. ૩૧ ઉપર ...

ઇમામે ઝમાના(અ.ત.ઝ.શ.)ની જુમ્માના દિવસની ડિયારતની સમજણ

(અલ મુન્તાર શાબાન સ્પેશયલ અંક ૧૪૩૦
અગાઉથી શરૂ)

→ “અસ્સલાયો અલય યા મવ્વાય અના મવ્વાક
આરેકુન બે ઉલાક વ ઉખરાક”

“સલામ થાય આપ પર અય મારા મૌલા! હું
આપનો ગુલામ છુ, આપની શરૂઆત અને અંત
બંનેની મારેફત રાખું છુ”

ડિયારતના આ વાક્યમાં ૪ શબ્દો પર ચર્ચા કરી શકાય છે. મૌલા, આરિફ, ઉલા અને ઉખરા. પરંતુ મૌલા શબ્દ ઉપર ઘણી ચર્ચા અગાઉના અલ મુન્તાર અંકમાં ખાસ કરીને ગદીરના સ્પેશયલ અંકમાં થઈ ચુકી છે. એટલે અમે અહીં એકદમ ટુંકમાં કહીશુ કે મૌલા શબ્દ અરબીના એ શબ્દમાંથી છે જેના વિરોધાર્થ હોય છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો મૌલાનો એક અર્થ આકા છે અને અને એક અર્થ ગુલામ પણ છે. આ જુમ્મામાં બંને અર્થનો ઉપયોગ છે. પહેલી વખતે મવ્વાયનો અર્થ છે મારા આકા અને બીજી વખતે મવ્વાકનો અર્થ છે હું તમારો ગુલામ છું. ઐર, બીજો શબ્દ આરિફ એ માયરેફત અને ઈરફાનનું ઈસ્મે ફાઈલ છે અને આ શબ્દ એટલે કે માયરેફત વિશે પણ ઘણી ચર્ચા અગાઉ થઈ ચુકી છે. આથી અહીં તે ચર્ચા કરીશુ નહીં. અલભત ટુંકાણને ધ્યાનમાં રાખીને બાકી રહ્યા બે શબ્દ ઉલા અને ઉખરા. આ બંને શબ્દો કુઅલાના વજન પર આવેલા છે. અને અરબી વ્યાકરણમાં ઈસ્મે તક્કીલના સ્વી જાતિના સીગા છે. ઉલાનો મતલબ છે શરૂઆત, પ્રથમ, અગાઉનું, અવ્વલની સ્વી જાતિનો શબ્દ ઉલા છે. કુઅને મજૂદમાં આખેરતની સામે આ શબ્દનો ઉપયોગ થયો છે. ત્યાં તેનો અર્થ દુનિયા છે. કારણકે તે આખેરતની પહેલા છે. દા.ત. “વલ આખેરતો ખદુલલક મેનલું ઉલા” “અને આખેરત તમારા માટે ઉલાથી બહેતર છે.” આ રીતે ઉખરાનો મતલબ છે બીજી, પછીની અને છેલ્લી. આમિરનું સ્ત્રીવાચક છે ઉખરા. કુરાને કરીમમાં આ શબ્દનો ઉપયોગ ૨૦થી વધુ વખત થયો છે.

શક્ય છે કે અહીં ઉલાનો મતલબ જુહુરથી પહેલાનો સમય હોય અને ઉખરાથી ઉદેશ જુહુર પછીનો એટલે કે ઇમામે ઝમાના(અ.સ.)ની વૈશીક હુકમતનો સમય. આ બાબતે ઉસુલે કાફીની આ હદ્દીસથી સમર્થન લઈ શકાય છે. “વમા લાહુ ફિલ્ આખેરતે મિન્ નસીબ” “અને તેની માટે આખેરતનો કોઈ હિસ્સો નથી” (સુ. શુરા, આયત:૨૦) આ આયતની તક્ષિરમાં હજરત ઇમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

“લચ્સ લાહુ ફી દલતિલ્ હક્કે મઅલ્ કાયેમે
નસીબુન”

“કાયેમે આલે મોહમ્મદ(અ.સ.)ની બરહક
હુકમતમાં તેને કોઈ ભાગ નસીબ નહીં થાય”

(કાફી, ભાગ:૧, પાના:૪૩૫)

આ રીતે આને રજાત અને કયામત પણ ગાણી શકાય છે. આટલી ચર્ચાનો ખુલાસો એ છે કે અહીં ડિયારત પઢનાર પોતાના આકા અને મૌલા હજરત બકીયતુલ્લાહિલ્
અન્નમને મુખાતિબ થઈને પોતાની ગુલામી અને નોકરીને
કબુલ કરે છે અને સાથો સાથ એ પણ દાવો કરે છે કે મૌલા હું
આપની માયરેફત એવી જ રીતે રાખું છું જેવી રીતે માયરેફત
રાખવાનો હક છે. આપની તમામ રીતો અને પાસાઓથી
વાકિફ છું. (અલ્લાહ બહેતર જાગે છે)

→ “આતકર્દબો એલલાહે તાયાલા બેકવ બે આલે
બથેક”

“હું અલ્લાહ તાયાલાથી નજીદીકી હાસિલ કરું
છું, આપના થકી અને આપના ઘરવાળાઓ થકી”

અહીં અલ્લાહ તાયાલાથી નજીદીકીનો જરીઓ
અહુલેબૈત(અ.મુ.સ.)ને ગણાવ્યા છે એટલે કે અગર કોઈ
ઈન્સાન ખુદાવંદથી નજીદીક થવા ચાહે છે તો તેના માટે જરૂરી
છે કે તે પવિત્ર હસ્તીઓને વસીલો અને જરીઓ બનાવે જેઓને
ખુદાવંદે આલમે પોતાના સુધી પહોંચવાનો વસીલો બનાવ્યો
છે. કારણ કે આજે મુસલમાનોની વચ્ચે અમુક એવા લોકો પૈદા

થઈ ગયા છે જેઓ વસીલો, શક્ષાત, તવસુલ, કબ્રોની ઝિયારત વિગેરેનો ઈન્કાર કરે છે અને તેઓની તખ્લીગ એટલી વધી ગઈ છે કે અમુક આપણા ભાઈઓ પણ તેમના વિચારો અને ખયાલોથી અસરગ્રસ્ત થઈ રહ્યા છે. આથી અમે પોતાની જવાબદારી સમજુએ છીએ કે આ વિષય ઉપર થોડો પ્રકાશ ફેરીએ છીએ જેથી મોઅમેનીન લોકોના દિલો મજબુત બને અને મુનાફ્ફિક લોકો માટે જીવલેણ ઘા બને. ઈન્શાઅલ્લાહ.

સૌપ્રथમ શબ્દ ‘અતકર્બો’ વિશે ટુંકમાં ચર્ચા કરીએ અતકર્બો શબ્દનો મુળ શબ્દ ‘કરોબ’ છે અને બાબે તફાઉલનો ૧૩ મો સીગો છે. આમ તો બાબે તફાઉલના ઘણા બધા અર્થ થાય છે. પરંતુ પહેલો અર્થ મુતાવેઆહ એટલે કે કિયાપદની અસરને કબુલ કરવી. શબ્દ અતકર્બો-મેં વસીલા વડે ખુદાની નજીદીકીનો માર્ગ અપનાવ્યો મુતકર્બો એ શખ્સને કહેવામાં આવે છે જે નજીદીકીની શોધમાં હોય. આ ઝિયારતમાં ખુદાની નજીદીકી હાસિલ કરવાની વાત છે પરંતુ આલે મોહમ્મદ(અ.મુ.સ.)ના વસીલાથી. હવે આવો આપણો વસીલા વિશે અમુક બાબતો જોઈએ અલબત્ત ટુંકાણને ધ્યાનમાં રાખીને. (નહિતર આ વિષય પર એક સ્વતંત્ર કિતાબ લખી શકાય છે.)

પ્રથમ મુદ્દો:

વસીલો-ઈલાહી સુન્નત:

દરેક મુસલમાન કોઈ પણ જાતની શંકા વગર આ અકીદો રાખે છે કે જાતે બારી તથાલા કાદિર, બેનિયાઝ અને સુલ્તાન છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો ખુદાવંદે મુતાવાલ એવો બાદશાહ છે જે દરેક ચીજ પર કુદરત રાખે છે અને પોતાના કાર્યોમાં કોઈનો મોહતાજ નથી, કોઈ તેનો ભાગીદાર નથી અને તમામ અસ્તિત્વ ધરાવતી ચીજો તેની મખલુક અને બનાવેલી છે. આમાં કોઈ અપવાદ નથી કે અગર કોઈ શખ્સ આનાથી અલગ પોતાનો અકીદો રાખે તો તે ઈસ્લામના વર્તુળમાંથી બહાર છે.

આ સંપૂર્ણ સિફાતો હોવા છતાં ખુદાવંદે આલમે પોતાના તમામ કાર્યો માટે વસીલા બનાવ્યા છે. આ વસીલા થકી તે કાર્યોને પુરા કરે છે. દુનિયાની કોઈ એવી તાકાત નથી જે

કાદીરે મુત્લકને આ તમામ કાર્યો ડાઈરેક્ટ, સીધેસીધા, પ્રત્યક્ષ રીતે કરવાથી રોકી શકે. પરંતુ આલીમ બે કુલ્લે શય (દરેક ચીજના ઝાણકાર ખુદા)એ એ નિર્ણય કર્યો છે કે તે તમામ કાર્યોને વસીલા થકી અંજામ આપશે. આથી તેણે મુકર્બ ફરિશતાઓ, અંબિયાઓ અને મુરસલીન અને માનનીય અવસીયાઓને આ કાર્યો અંજામ આપવા માટે ચુંટયા. આ એ હુકીકત છે કે જેનો કોઈ ઈન્કાર નથી કરી શકતું. શું કોઈ મુસલમાન ઈન્કાર કરી શકે છે કે ખુદાવંદે મોતાવાલે અંબીયા અને રસુલોને લોકોની હિદાયત માટે મોકલ્યા? અથવા વહીના નાજિલ કરવા માટે હજરત જબ્રિલ(અ.સ.)ને વસીલો બનાવ્યા? અથવા રૂહોને કબુલ કરવાની જવાબદારી હજરત ઈઝરાઈલ(અ.સ.)ને સૌંપી? અથવા સૂર કુંકવા માટેની જવાબદારી હજરત ઈસ્રાફીલ (અ.સ.)ની છે? શું આ તમામ કાર્યો તે ખુદ પોતે નથી કરી શકતો? ચોક્કસ તે કરી શકે છે. પરંતુ તેણે તવસુલને પોતાની સુન્નત બનાવી છે. કદાચ આ નામના મુસલમાનોને બતાવવા માટે કે તમે એટલા બધા ઘર્મંડી અને અભિમાની થઈ ગયા કે એવું વિચારવા લાગ્યા કે મારા સુધી સીધે સીધા પહોંચી જશો જ્યારે કે મેં ખુદ કુર્ખાનમાં તવસુલનો હુકમ દીધો છે.

“યા અચ્યોહિલ્લાહીન આમનૂ ઈત્તકુદ્દાહ
વન્તગુ એલઅલીલ વસીલત વ જાહેરૂ ફી સબીલેહી
લઅલ્લકુમ તુફ્લેહૂન”

“અયિમાન લાવનારાઓ! અલ્લાહથી ઉરો અને
તેના માટે વસીલાની તલાશ કરો અને તેની રહમાં
સંધર્ષ કરો, જેથી તમે કામ્યાબ થઈ જાવ”

(સુરએ માઝેદા, આયત: ૩૫)

બીજો મુદ્દો

કુરાને કરીમની રોશનીમાં તવસુલા:

કુરાને કરીમની ઉપરોક્ત આયત ઉપરાંત કિતાબે મોબીનમાં ઘણી બધી આયતો એવી છે જેમાં તવસુલનો મતલબ સ્પષ્ટ રીતે બયાન કરવામાં આવ્યો છે. દા.ત. હજરત યાકુબ(અ.સ.)ના દિકરાઓ જ્યારે આપની પાસે આવ્યા અને આપથી પોતાના માટે ઈસ્તિજ્ફાર કરવાની દરખાસ્ત કરી, મતલબ કે પોતાના માટે યાકુબ(અ.સ.)ને વસીલો બનાવ્યો

ત्यारे याकूब(अ.स.) ए ईन्कार कर्यो नहीं. परंतु तरतज कबुल करी लीधु. आवो खुद कुरआने करीमना शब्दोमां जोहिए.

“कालू या अबाना ईस्तग़फ़िर लना झोनूबना
इन्ना कुन्ना खातेईन् काला सफ्क अस्तग़फ़ेरो लकुम
रफ्बी ईन्नाहू लोवल ग़क्करू रहीमू”

“हज़रत युसुफ़(अ.स.) ना भाईओं कह्युः अय
अमारा वालिद! आप अमारा गुनाहोंने माटे
ईस्ती़फ़ार (मग़फ़ेरत तलब करवी) करो, बेशक!
अमे खताकार छीओ. आपे कह्युः नज़्कमांज हुं मारा
परवरदिग़ार पासे तमारा माटे म़फ़ेरत तलब करीश,
बेशक! ते माफ़ करवावाणो अने रहीम छे.”

(सुरअे युसुफ़, आयतः ८७-८८)

तमोंओ जोयु! के अल्लाहना नभी(अ.स.) ए ऐवु नथी
कह्यु के वसीलो बिदअत छे, हराम छे, वास्ता विना
ईस्ती़फ़ार करो. नहीं परंतु तेनाथी उद्दु आपे तेओनी
दरभास्तने कबूल करी अने खुदावंडे आलमनी म़फ़ेरत अने
रहेमतनी आशा अपावी. आ उपरांत कुरआने करीममां घाणा
ऐवा दाखलाओ मवजूद छे, परंतु लेखनी मर्यादाने ध्यानमां
राखीने अमे एक उदाहरणे पुरतु समज्जो छीओ.

त्रीजो भुद्दो

ओहुले सुन्नत वल जमाअतनी भरोसापात्र हुदीसोमां
तवस्सुल:

ग्रथम हुदीसः उस्मान बिन हुनैफ़नुं भयान छे के एक
अंध शाख्स पयगंभरे ईस्लाम(स.अ.व.) नी बिदमतमां
हाजर थयो अने अरज करी ‘आप खुदाथी दुआ करो के मने
तंदुरस्ती अता करे’ आप(स.अ.व.) ए जवाबमां फरमायु के
‘अगर तु कहे तो दुआ कर अने तु चाहे तो सब्र कर, अने
सब्र तारा हुकमां बहेतर छे’ तेणे कह्युः ‘आप दुआ करो’
पयगंभर(स.अ.व.) ए तेने वुजू करवानो हुकम आप्यो के तु
वुजू कर अने पोताना वुजू पर पूरे पूरे ध्यान दे अने बे रकात
नमाज अदा कर अने आ दुआ पढ़. ‘परवारदिग़ार! हुं
ताराथी दरभास्त करू छु के हुं तारी तरफ मुतवज्जेह थउ हुं.
तारा पयगंभर मोहम्मद(स.अ.व.) जेओ रहेमतना पयगंभर
छे. अय मोहम्मद(स.अ.व.) हुं आपना तवस्सुलथी मारा

परवरदिग़ारनी तरफ रुजू करू छु के आप(स.अ.व.) मारी
हाजत पूरी करो. खुदाया! तु हुग्गू(स.अ.व.) नी शक्काअतने
मारा हुकमां कबूल कर’

आ हुदीस साची अने यकीनी होवाना विशे कोई शक
नथी. त्यां सुधी के वहाबीओना आगेवान ईब्ने तैमीयाए आ
हुदीसने सहीह गाँधी छे. मशहूर वहाबी लेखक ‘रफ़ाइ’ जे
दरेक समये कोशिश करतो रहे छे के तवस्सुलनी हुदीसने
जहाँ अने कमज़ोर पूरवार करे ते लाखे छे...

“ला शक अन्न उल्लिल हुदीस सहीहुन व
मशहूरन व कद सबत फीहे बेला शक”

“बेशक! आ हुदीस साची छे अने मशहूर छे अने
कोई पाण जातना शक वगर तेनी सच्चाई साबित
छे.”

(अत्तवासुल ऐला हुकीकतुत तवस्सुल, पाना: १५८)

आ हुदीसने निसाईओ पोतानी सोननमां, बयूहुकीओ
पोतानी सोननमां, तबरानीओ पोतानी सोननमां, भोअजममां,
तिरमीजीओ पोतानी सोननमां अने हाकिम निशापूरीओ
पोतानी मुस्तदरक्ससहीहैनमां वार्णवी छे.

(अत्तवासुल)

आ उपरांत जैनी दहलान पोतानी किताब खुलासतुल
कलाममां लाखे छे “आ हुदीसने खुभारीओ पोतानी तारीखमां,
ईब्ने माज़जाओ पोतानी सोननमां, हाकिम निशापूरीओ
पोतानी मुस्तदरक्ससहीहैनमां अने जलालुदीन सुयुतीओ
जामेअमां वार्णवी छे.

ईब्ने माज़जाओ आ हुदीसने सहीह गाँधावी छे. हाकिम
निशापूरी लाखे छे आ हुदीस शैबैन (खुभारी अने मुस्लिम) नी
शर्तों पर पार पड़े छे. परंतु ए बंनेओ आ हुदीसने वार्णवी
नथी.

बी़जु हुदीसः पयगंभरे अकरम (स.अ.व.) ए
झरमाव्यु:

“ज्यारे जनाबे आदम(अ.स.) थी तर्कुल्ला थयु,
आपे माथु आस्मान तरफ बुलांद कर्यु अने कह्युः
खुदाया! हुं बेहक्के मोहम्मद(स.अ.व.) ताराथी
सवाल करू छु के तु मने माफ़ करी छे. खुदाओ सवाल

अनुसंधानपानानं. १५ उपर ...

બેહારુલ અન્વાર પર એક નજીર

પ્રસ્તાવના:

અઈમમાં મઅસુમીન(અ.મુ.સ.) દુન્યવી, દીની અને હિલાહી ઈલમના સ્ત્રોત છે. તેમની સીરિટ અને હદ્દીસો આપણા માટે નજીતનો ઝરીઓ છે. જેમની પૈરવી અને અનુસરણ આપણી ઉપર વાળું છે. અને આપણને તે હાસિલ કરવાની ખૂબજ તાકીદ કરવામાં આવી છે, અને અગર આપણે દુનિયાને હાસિલ કરવા માટે, અઈમમાની તાલીમાતને એક પળ માટે ભૂલાવી દેશુ, તો આખેરતની નજીત તો એક તરફ પણ આ દુનિયામાંજ ગુમરાહ લોકોમાં થઈ જઈશુ અને દુનિયામાં નુકસાનનો ભોગ બની જઈશુ.

આપણા માનનીય ઓલમાઓ પહેલેથી લઈને આજ સુધી પોતાની મહેનત, તકલીફ, બીજા માટે પોતાની કુરબાનીની સાથે એટલી મિશ્રાળ વિહિન ઈલમી ખિદમતો અંજામ આપી છે અને એટલો બધો ઈલમી ખગાનો આપણા માટે તૈયાર કર્યો છે કે જેના માટે કૌમનો દરેક બાળક અને દરેક શાખસ એહસાનમંદ છે. આ જ સંગ્રહ કૌમના માટે પુણી અને આપણી બકા માટે જમાનત છે. આ જ આખેરતનું ભાયુ આ જ નજીતનો ઝરીઓ છે, આ જ શક્ષાયતનો હક છે. આ ક્ષેત્રમાં કાર્યરત રહેવું સવાબના હકદાર બનાવે છે, જ્યારે ઈલમના ચિરાગની તે શમા તેજ થવા લાગી જેને અઈમમાં મઅસુમીન(અ.મુ.સ.)એ રોશન કરી હતી, તો દુશ્મનના દિલ સળગી ઉદ્યા અને આ ઘોકાબાળનું હથીયાર છેતરપીડી કરનાર લોકોએ વાપર્યુ કે જે પ્રથમ હરોળના આલિમ છે, તેની દીનદારી બુધિશાળી આલિમોની ઝરીયત પર પોતે ઘડી કાઢેલ નકારાત્મક પાસું કાઢવામાં આવે તેને તેમની કૌમમાં ચર્ચાનો વિષય બનાવી તેની વિરુદ્ધ અજબ મિશ્રાળ પેદા કરવામાં આવે.

આવું બધું અલ્લામા મોહમ્મદ બાકિર મજલિસી (ર.અ.)ની સાથે થયુ કે જેની અક્કલને આશ્ર્ય પમાડે તેવી ખિદમતો બેહારુલ અન્વારની ૧૧૦ દણદાર ભાગોમાં અને બીજી ૩૦ કિતાબોમાં આપની શાખ્સીયતને ક્યામતની સવાર

સુધી જીવંત રાખશે. ખાસ કરીને બેહારુલ અન્વાર કિતાબના બારામાં અગર અકીદતમંદો, ઈલમના ચાહુકો અને સંશોધનકરોની નજોરામાં આ કિતાબની વિશાળતાને હલકી પાડી દે તો આ લોકો સનદો અને બયાનમાં પોતે જ ઉલજાય જશે.

વાંધો ઉઠાવનારાઓની અમુક વાતો :

એક વાત અમુક ઓલમા અને અમુક ઈલમની તરફ ધ્યાન આપતા એ લોકો જેઓ જાહેરી રીતે ઓલમાની હરોળમાં નથી આવતા તેઓની વર્ચ્યે ફરી રહી રહી છે કે બેહારુલ અન્વાર કિતાબ એક એવી કિતાબ છે જેમાં અલ્લામાએ સાચી અને ખોટી, ભરોસાપાત્ર અને બિન-ભરોસાપાત્ર તમામ હદ્દીસો અને રિવાયતોને ભેગી કરી દીધી છે. તેને ખંખેરવું તથા કાંકરી અને પથ્થર અલગ કરીને સાફ કરવાનું કામ ભવિષ્યમાં થવાવાળા ઓલમા અને તાલીબે ઈલમ પર છોડી દીધુ છે.

બીજી વાત જે એહલે ઈલમની વર્ચ્યે ધૂમી રહી છે તે એ છે કિતાબ બેહારુલ અન્વાર ઈતિહાસ અને ઈલમે દીન પ્રકારની બાબતોનો હદ્દીસોનો મજબુતો છે જેને અલ્લામા મજલીસીના શાળીરોએ જમા કરી અને કમવાર ગોઈવી અને જ્યારે એ લખાણ જલ્દોના સ્વરૂપમાં આવ્યુ તો અલ્લામા મજલીસીએ તેને પોતાનું નામ આપીને છપાવી દીધી અથવા પ્રકાશિત કરી દીધી.

અમારી એસોસિએશનના બિરાદરે અઝીડ જેઓ સંશોધનના ક્ષેત્રમાં હોશિયાર તાલીબે ઈલમ છે તેમનું ધ્યાન આવી ચર્ચાઓ તરફ ગયું અને તેઓએ અલ્લામાની શાખ્સીયત, ખિદમતો, આશ્ર્ય પમાડે તેવા કાર્યો અને આપના જમાના સિવાયના અન્ય મહુાન ઓલમાઓના મંતવ્યોનો એક ટુકાગુમાં સર્વેક્ષણ કરીને લખાણ લખ્યું છે.

બેહારુલ અન્વાર જેવી અગ્રમુરશાન કિતાબના સંકલનકર્તા મર્હુમ મોહમ્મદ બાકિર મજલિસી(અ.ર.) શીઆ જગતમાં કોઈ ઓળખાણના મોહતાજ નથી. અલ્લામા

મજલિસીની કિતાબના તરજુમા ઉર્કુ, ફારસી અને અરબીમાં સતત પ્રકાશિત થતા રહે છે.

અલ્લામા મજલિસીના વાલીદને ખુદને પણ અલ્લામાના જ લક્ષયી યાદ કરવામાં આવે છે એટલા માટે કે તેઓ પણ અલ્લામા હતા. આપનું નામ અલ્લામા મોહમ્મદ તકી ઈબ્ને મક્સુદઅલી હતું એટલું જ નહીં બલ્કે આપને અલ્લામા મજલિસીએ અવ્વલના નામથી યાદ કરવામાં આવે છે.

અલ્લામા મોહમ્મદ બાકિર મજલિસી ઈસ્ફહાનમાં હિજરી ૧૦૭૭માં પૈદા થયા અને ૨૭મી રમણાનુલ મુખારક હિ.સ. ૧૧૧૦માં વફાત પામ્યા. આપ ઈસ્ફહાનની જામેઅ મસ્જદમાં દફન થયા. તે સમયથી લઈને આજ સુધી આપની મગાર પર જાએરોની આવ-જા શરૂ રહે છે. (નવા પ્રકાશનમાં આપની વફાત હિ.સ. ૧૧૧૧ લખી છે, જે સાચી નથી.) અલ્લામા મૌસુફનો હજ્ઝએ ઈલમીયા પૂરા ઈરાનમાં ઉચ્ચ દરજજના ઈલમી કેન્દ્રોમાંથી એક કેન્દ્ર હતું. જેણે પોતાની અલગ ઓળખ બનાવી હતી, જેની અસરો અને બરકતો કયામત સુધી બાકી રહેશે. (ઇન્શાઅલ્લાહ) આપના હજ્ઝએ ઈલમીયામાંથી મુલ્લા સાલેહ માઝાન્દરાની અને મોહકીક આમેના ખાતુન જેવી જલીલુલકડ શાખીયતો પૈદા થઈ. જેના થકી માનવંત મરાજેઅનો સિલસિલો ચાલ્યો. આ એ સમય છે કે જ્યારે રશિયા અને બ્રિટનમાં ઈરાનની ઈલમી પ્રગતિ અને એકતરાની વિરુદ્ધ સાજુશોએ જન્મ લેવાનું શરૂ કરી દીધું હતું. અલી મોહમ્મદ બાબના ફિલ્તાની શરૂઆત થઈ ચુકી હતી અને પુરનસ દાલગોરકી ઈરાનમાં બાબના થકી દાખલ થવા તૈયાર થઈ ચુક્યો હતો. આ તમામ હાલતોથી ઈલમી કેન્દ્ર માહિતગાર હતું અને એક બચાવનો કિલ્લો હતું.

ખિદમતો:

આથી અલ્લામા મજલિસીએ બેહારુલ અન્વારમાં કુતુબે અરબા એટલે કે મન લા યહોરો હુલ ફીહ, ઉસુલે કાફી, અલ ઈસ્તીબ્સાર અને તેહીબ ઉપરાંત અન્ય ભરોસાપાત્ર કિતાબોથી હદીસો બેગી કરવાનું કામ કર્યું. આ કુતુબે અરબા એ ચાર સ્થંભો છે કે જેના પર પુરી શીર્ષિયતનો આધાર રહેલો છે.

અલ્લામા મવ્સુફ ઈસ્લામી ઈતિહાસના ઈન્કેલાબનું

ભાગ્યે જ કોઈ પાસું છોડ્યું હોય, જેની હકીકતો રોશનીમાં સેહાડે જેમાં પહેલામાં પહેલું તથ કરી હોય. તેનો સંપૂર્ણ જવાબ ન આયો હોય.

જુની બેહારુલ અન્વાર ૨૫ ભાગની હતી અને દરેક ભાગ દળદાર છે. જેના લીવે આ ભાગોને વહેંચવામાં આવ્યા તો ૧૧૦ ભાગમાં પ્રકાશિત થઈ આપગા ઓલમા જે સંશોધનની દુનિયામાં મશગુલ છે તેમના માટે આ કિતાબ બેહારુલ અન્વાર એક શક્તિશાળી ઈલમી હથીયાર છે.

આપના ૨૫ દળદાર ભાગોમાં અલ્લામા મવ્સુફ ૧૭ ભાગોમાં બયાન અને સ્પષ્ટતાના શિર્ખકથી રિવાયતોની સમજાણ અને સ્પષ્ટતા ખુદ પોતે આપો છે અને બાકી ૮ ભાગોમાં બયાન અને સ્પષ્ટતાનો આપને મોકો મહ્યો નહીં જેના માટે તેમણે પોતાના શાગીદ મીર મોહમ્મદહુસૈન ખુલ્દ આબાદીને વસીયત કરી હતી કે તે સમજૃતી અને સ્પષ્ટતા લખે. તેમની કિતાબો સરળ ફારસી ભાષામાં લખાયેલી છે અને દુનિયાની અને ઉખરવી ફાયદાઓથી ભરપુર છે. આ કિતાબોના ઉર્કુ તરજુમા પણ ગ્રાધ્ય છે.

અલ્લામા મજલીસીની કિતાબો:

અલ્લાહ તખાલાએ આપને અસાધારણ તૌકીકાત અતા કરી હતી. આશ્ર્યજનક યાદ શક્તિ ધરાવતા હતા અને ઈલમ પ્રત્યેની ચાહનાનો એક અજીબ આનંદ તેમના વ્યક્તિત્વમાં જોવા મળતો હતો. અલ્લામા મૌસુફની લગન અને પ્રયત્નોએ જે ઈલમી ખજાનો કિતાબોના સ્વરૂપમાં છોડ્યો હતો તે આ મુજબ છે.

(૧) બેહારુલ અન્વાર ૨૫ દળદાર પુસ્તકોનું બનેલ છે જે હવે ૧૧૦ ભાગમાં પ્રકાશિત થઈ રહી છે. (૨) હયાતુલ કોલુબ ત જીલ્ડોમાં છે. (૩) બીજી કિતાબો હજ્ઝ લ યકીન (૪) હિલ્યતુલ મુત્કીન (૫) અન્જુલ હયાત (૬) જીલાઉલ ઓયુન (૭) તૌહિદે મુફજ્જુલ (૮) વિવિધ મસઅલાના જવાબો (૯) તજકેરતુલ અઈમાહ

અને આ સિવાયની બેશુમાર કિતાબો છે જે મસઅલાઓના ઉકેલ માટે મૌજુદ છે.

આપની તમામ કિતાબો મળીને પટ કિતાબો થાય છે, જે

એક ગાણતરી છે નહીંતર તેના સિવાય પણ આપે ઘણું બધું લખ્યું છે. આ તમામ કિતાબોમાં બેહારુલ અન્વાર એ અન્સાઈકલોપીડીયાની હૈસીયત રાખે છે.

બુગુર્જતરીન ઓલમાની દ્રષ્ટીએ અલ્લામા મજલિસી:

તે મહાન ઓલમા કે જેના માટે શીદીચ્યત જેટલું ફક્ત કરે ઓછું છે, અને તેમનું નામ જીબ પર આવતા જ મોટા મોટા ઓલમા તાજીમથી માથું જુકાવી દે છે, મરહુમ મિર્જા હુસૈન નૂરી, અલ્લામા વાહિદ બહુભાઈની, મહાન ઉસ્તાદ હાજર શેખ મુરત્જા અન્સારી પોતાના લખાણમાં અલ્લામા મોહમ્મદ બાકિર મજલિસીને અલ્લામાના જિતાબથી જ ફક્ત યાદ નથી કરતા બલ્કે મૌસુફની ઈલમી હૈસીયત, અજમત અને ઉચ્ચ ખિદમતોને ખૂબજ વખાગે છે અને ખૂબજ કદરની નજરથી જોવે છે અને એક મહાન સંશોધક, ઈલમનો ચિરાગ અને જન્મજાત બુધિશાળી તરીકે સ્વિકાર કર્યો છે.

આ હકીકત ઘણી હુદે રોશની ફેરફારી છે કે અલ્લામા મજલિસી ઓત છે, ઈલાહી ઈલમનો. જે અંબીયાની તબ્લીગનો વારસો છે. આપ ઈમામે જમાના(અ.સ.)ના દરવાજથી ઘણા નજીદી છે, નહિતર આવડા મોટા ઈલમ સંગ્રહને ઈલમ તલબ કરવાવાળાઓ માટે છોડીને જવું એ અશક્ય કામ હોત અને એ ચોક્કસ છે કે તપાસ કરતા તે બાબત જાગુવા મળી છે કે કમવાર ગોડવણી અને ભેગુ કરવા માટે પોતાના શાગિર્દોની મદદ ચોક્કસ લીધી હશે.

અલ્લામા મજલિસીનો આવો મહાન પરિયય અંકના પાનાઓની કમી હોવા છતા આપવાનો યોગ્ય છે, એ માટે કે આપણી કોમ બંને બાજુઓથી આગાહ થઈ જાય. એક તો આપણે આ આલિમની મઅરેફત હાસિલ કરીએ કે જેણે દુઃમનોની ખોખલી ચર્ચાઓને ખોટી પૂરવાર કરી અને ઈલમ તરસ્યા અને લેખકો આપના સંકલનો તરફ ધ્યાન આપે અને અલ્લામા મૌસુફની વિરુદ્ધ હુલ્કી વાતો કરવાથી દૂર રહે.

આ ઉપરાંત એક હેતુ એ પણ છે કે અલ્લામા મૌસુફની બેહારુલ અન્વાર ૨૫ દણદાર પુસ્તકોની બનેલ છે. જેમાં ૧૩મું દણદાર પુસ્તક હજરતે હુજજત ઈજનીલ હસન (અ.ત.ફ.શ.)ના વિશે છે.

અફસોસની વાત એ છે કે આ ૧ તમો ભાગ મખ્સૂસ ઓલમા પાસે અને મખ્સૂસ લાઈબ્રેરીઓમાં જ મળે છે. પછીના પ્રકાશનોમાં જ્યારે બેહારુલ અન્વાર એકસો દસ ભાગમાં વિભાજીત થયું તો ૧ તમો ભાગ ત વિભાગમાં વિભાજીત થયો. ૫૧મો, ૫૨મો અને ૫૩મો ભાગ. આ ત્રણેય ભાગો ઈમામે જમાના(અ.ત.ફ.શ.)ના વિશે છે.

લેખક આ લેખના લખાણ માટે અલ મકતબતુલ ઈસ્લામીયા-તેહરાનથી પ્રકાશિત થવાવણી પ્રકાશનોનો ઉપયોગ કર્યો છે. ત્રણેય ભાગોના કુલ પાના ૧૧૧૮ છે.

ઇન્શાઅલ્લાહ, અમે ૫૧મો, ૫૨મો અને ૫૩માં ભાગના વિશે તદ્દન ટુંકમાં એક પરિયય આપતો ખુલાસો લખવાની ખુશનસીબી હાસિલ કરીશું.

ઈમામ મહુદી(અ.ત.ફ.શ.) અને બેહારુલ અન્વારનો ૫૧-૫૨ અને ૫૩મો ભાગ:

ઈમામે જમાના(અ.ત.ફ.શ.) વિશે જે વિસ્તૃત અને પ્રમાણિત માહીતીનો ખજાનો આપે બેહારુલ અન્વારમાં તૈયાર કર્યો છે, તેનો એક આંશિક વિચાર વાંચ્યકો માટે હાજર છે.

પ્રકરણ-૧

આ પ્રકરણમાં ઈમામે જમાના(અ.ત.ફ.શ.)ની વિલાદત અને આપ (અ.ત.ફ.શ.)ની માતાનો અહેવાલ વર્ણવાયેલ છે. શૈખે કુલૈની (અ.ર.)ની કિતાબ અલ કાફીથી વર્ણિત કરેલ છે કે આપની વિલાદત ૧૫મી શાબાન હિ.સ. ૨૫૫માં થઈ. શૈખે સદ્દક(અ.ર.)ની કિતાબ કમાલુદીનના હવાલાથી લખ્યું છે કે જ્યારે જનાબે નરજીસ ખાતૂન(સ.અ.) હામેલા થયા તો હજરત ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.)એ તેમને ફરમાવ્યું કે: તમારાથી એક ફરજંદ પૈદા થશે જેમનું નામ મોહમ્મદ હશે અને તે મારા પછી મારો જાનશીન થશે અને ત્યાર પછીની હદ્દીસમાં જનાબે હકીમા ખાતુન બિન્તે ઈમામ મોહમ્મદ તકી(સ.અ.) જે ઈમામ હસન અસ્કરી(અ.સ.)ની હુઈ હતા અને ઈમામે જમાના (અ.ત.ફ.શ.)ની વિલાદતના મૌકા ઉપર જનાબે નરજીસ ખાતુનની સાથે હતા. એ બનાવનું વર્ણિત કરેલ છે અને પછી એ તમામ સ્વિકારનો જેમાં ઈમામે જમાના (અ.ત.ફ.શ.) નો અકીદો અને ઈમામ હસન અસ્કરી(અ.સ.)ના પોતાના

ખાસ સહાબીને પોતાના એ બાળકને દેખાડવું અને તેઓને બતાવવું કે આ મારો જાનશીન છે. એ હૃદીસો વાર્ગવી છે.

પ્રકરણ-૨

ઈમામે જમાના(અ.ત.ફ.શ.)ના નામો અને લકભો અને કુન્નીયત તેમજ તે નામોના કારાણોનો ઉલ્લેખ કરેલ છે. સૌપ્રથમ લકબ ‘કાયેમ’ના વિશે ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર (અ.સ.)થી રિવાયત છે કે જેનો ખુલાસો એ છે કે “જો કે તમામ એઈમ્મા(અ.મુ.સ.) કાયેમ બરહુક છે. પરંતુ આ લકબ ખાસ કરીને ઈમામે જમાના(અ.ત.ફ.શ.)થી સંબંધિત એટલા માટે છે કે આપ(અ.સ.) ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના ખૂનનો બદલો લેવા માટે કયામ કરશો.”

આપ(અ.સ.)ને ‘મહદી’ એટલા માટે કહેવામાં આવે છે કે ખુદાવંદે આલમે આપને અભે હકીકીની છિદ્રાયત કરી છે. આપ વાસ્તવિક તૌરાત અને અન્ય આસમાની કિતાબોને બહુર લાવશો અને તૌરાતની પૈરવી કરવાવાળાઓને તૌરાતના એહુકામ અને ઈન્જુલવાળાઓને ઈન્જુલથી તેમજ એહુલે ઝબુર પર ઝબુરના થકી અને મુસલમાનો પર કુર્ચાના મુજબ હુકુમત કરશો.

અહ્લામા મજલિસી આ હંદીસની નીચે બધાન કરે છે કે તૌરાતવાળાઓથી તૌરાત વડે ફેસલો કરશો. એમા કોઈ વિરોધાભાસ નથી. આ હંદીસ કે જેમાં બધાન થયુ છે કે ફક્ત દીને ઈસ્લામ કબુલ કરશો કારાણુકે અહીં રહુસ્ય એ છે કે તેમની કિતાબોથી દલીલ કાયમ કરશો.

પ્રકરણ-૩

હુઝરતનું નામ ક્યાં કેવી રીતે લેવામાં આવે અને ક્યાં ન લેવામાં આવે.

પ્રકરણ-૪

આપની સિફ્તો અને નિશાનીઓ તથા આપનો બુલંદ નસબ જેમકે આપની છુપી વિલાદત, અમીરુલ મોઅમેનીન(અ.સ.)નું ખાનદાન, આખરી જમાનાના ઝુહુર, મધ્યમ વયના ઝુવાન, આપનો દેખાવ, નસબ જેમકે ઈમામે રેજા(અ.સ.)ના પછી કયા ઈમામ(અ.સ.)ની અવલાદમાંથી

છે?

પ્રકરણ-૫

એ આયતોનો ઉલ્લેખ જેનો એહુલેબેત(અ.મુ.સ.)એ પોતાની રિવાયતોમાં ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના ઝુહુરની તાવીલ કરી છે. એટલે કે કુરાને મજૂદમાં ઘાણી બધી આયતો છે જેમાં જાહેરી અર્થથી હટીને બાતેની અર્થ પણ છે અને તે ઈમામ(અ.સ.)ના ઝુહુરની તરફ ઈશારો કરે છે.

પ્રકરણ-૬

ઈમામે જમાના(અ.ત.ફ.શ.)ના વિશે શીઆ અને સુન્ની હુવાલાઓથી ખુદા અને રસુલ(સ.અ.વ.)વડે બધાન થયેલ હૃદીસો આવેલી છે. જેમ કે પયગંબર(સ.અ.વ.)નું આ ફરમાન કે ‘અમે અવલાદે અખુલ-મુત્તલીબ, રસુલુલ્લાહ (સ.અ.વ.), હુમ્રા સચ્ચદુશ્શોહદા, જાફરે તચ્યાર, અલી (અ.સ.), અને ફિતેમા(અ.સ.), હસન(અ.સ.)અને હુસૈન (અ.સ.) તેમજ મહદી(અ.સ.)જન્મતના સરદારો છીએ.’

પ્રકરણ-૭

ઈમામે જમાના(અ.ત.ફ.શ.)ના વિશે અમીરુલ મોઅમેનીન (અ.સ.)થી નકલ થયેલ હૃદીસો છે.

પ્રકરણ-૮ થી ૧૫

આ પ્રકરણોમાં ઈમામ હસન(અ.સ.), ઈમામ હુસૈન (અ.સ.), ઈમામ ઝયનુલ આબેદીન (અ.સ.), ઈમામ બાકિર (અ.સ.), ઈમામ સાદિક(અ.સ.), ઈમામ કાજિમ(અ.સ.), ઈમામ રેજા(અ.સ.), ઈમામ જવાદ(અ.સ.), ઈમામ અલી નકી (અ.સ.), ઈમામ હસન અસ્કરી(અ.સ.)થી ઈમામ જમાના (અ.સ.)ના બારામાં વારીએ થયેલ હૃદીસોનો ઉલ્લેખ છે.

પ્રકરણ-૧૬

આ પ્રકરણમાં ભવિષ્યવેતાઓથી વાર્ગન થવાવાળી ભવિષ્યવાળીનો ઉલ્લેખ છે જેમકે સુતૈદ નામનો એક ભવિષ્યવેતા જે ઈસાઈ હતો અને અરબ હતો અર્દના અસાન પ્રદેશથી તેનો સંબંધ હતો. તેણે એક બાદશાહ ઝાજદાના

ભવિષ્યની હાલતો વિશે જણાયુ અને અમૃક ભવિષ્યવાગીઓ કરી જે વાંચવાલાયક છે.

પ્રકરણ-૧૭

શૈખ તુસીની દલીલો જે ઈમામે ઝમાના(અ.ત.ફ.શ.)ની ગયબત અને તેમના પવિત્ર અસ્તિત્વના વિશે છે.

પ્રકરણ-૧૮

અંબીયા(અ.મુ.સ.)ની ગયબત વડે ઈમામે ઝમાના (અ.ત.ફ.શ.)ની ગયબત પૂરવાર કરી છે.

પ્રકરણ-૧૯

અમૃક લાંબુ આયુષ્ય જીવવાળા લોકોના ઉલ્લેખ વડે તુલે ઉત્ત્રાના વિરોધીઓને જવાબ અને તેના વડે ઈમામે ઝમાના (અ.ત.ફ.શ.)ની લાંબી ગયબત અને લાંબી ઉત્ત્રાની દલીલો. આ એક વિસ્તૃત પ્રકરણ છે. અને મરહૂમ અલ્લામા મજલીસીએ આ પ્રકરણમાં આપણા મહાન ઓલમા જેમ કે શૈખે સદ્ગુર(અ.ર.)ની કિતાબ કમાલુદીનમાંથી ઘણા બધા લાંબી ઉત્ત્રાના લોકોનો ઉલ્લેખ કરેલ છે. લાંબી ઉત્ત્રાને અશક્ય સમજવાવાળાની માન્યતાઓને સ્પષ્ટ ઉદાહરણોથી રદ કરી છે. આજ રીતે મરહૂમ સૈયદ મુત્ત્જા અલ્લામા કરાજકી અને શૈખે મુફ્ફીદ(રીજવાનુલલાહે અલઘુ) અજ્ઞાબો ગરીબ પ્રકારના લાંબી ઉત્ત્રાના લોકોનો ઉલ્લેખ કર્યો છે અને સાબિત કર્યુ છે કે લાંબી ઉત્ત્ર એ કોઈ નવી વસ્તુ નથી.

પ્રકરણ-૨૦

અમૃક મોઅજ્જાઓ જે ઈમામે ઝમાના(અ.સ.)ની પવિત્ર જાતે અકદસથી જાહેર થયા, તેમનો ઉલ્લેખ છે. ઉપરાંત હિન્દુરત(અ.સ.)ના મહાન મરતબો ધરાવનારા નાનેબોનો હિંક થાયેલ છે. આશરે ૪૨ લોકોનો ઉલ્લેખ છે. આ બનાવોમાં ઈમામે ઝમાના (અ.ત.ફ.શ.)એ પોતાના ચાહુવાળાઓનું માર્ગદર્શન અને મદદ કરી છે. અમૃક એવી બાબતો પરથી પર્દો ઉંચક્યો છે અને એવી બાબતને જાહેર કરી છે કે લોકો અચંભામાં પડી ગયા.

પ્રકરણ-૨૧

ગયબતે સુગરામાં ઈમામ(અ.સ.)ના ખાસ નાનેબો અને તેમના થકી ઈમામે ઝમાના(અ.ત.ફ.શ.) અને શીઆઓની વચ્ચે સંપર્કનો ઉલ્લેખ છે. અબુ અબુ ઉસ્માન બિન સઈદ અમ્રી, અબુ જાફર મોહમ્મદ બિન ઉસ્માન અમ્રી, અબુ કાસિમ હુસૈન બિન નવબખ્તી અને અબુ હુસન અલી બિન મોહમ્મદ સૈમુરી ઈમામે ઝમાના(અ.ત.ફ.શ.)ના ખાસ નાનેબોમાંથી હતા. ઈમામે ઝમાના(અ.ત.ફ.શ.)એ આ નાનેબો થકી એક બેહતરીન વ્યવસ્થા સ્થાપી, જે ગયબતે કુદ્રા માટે એક પ્રસ્તાવના હતી. ઈમામે ઝમાના(અ.ત.ફ.શ.)એ શીઆઓના દીમાગોને તૈયાર કર્યા કે ગયબતના ઝમાનામાં કેવી રીતે ઈમામથી સંપર્ક રાખી શકાય છે અને મસાલાનો ઉકેલ મેળવી શકાય છે.

પ્રકરણ-૨૨

નિયાબતનો દાવો કરવાવાળાનો ઉલ્લેખ:

અમૃક એવી વ્યક્તિઓ થઈ ગઈ જેઓએ ગયબતે સુગરામાં ઈમામ(અ.સ.)ના નાનેબો હોવાનું જાહેર કર્યુ જોણે સૌથી જુઠી નિયાબતનો દાવો કર્યો તે અબુ મોહમ્મદ હુસન શરીય હતો. આવી રીતે મોહમ્મદ બિન નજીર જોરી, એહમદ બિન હીલાલ કરાખી, મોહમ્મદ બિન અલી બીલાલ, હુસૈન બિન મન્સુર હલ્લાજ, મોહમ્મદ બિન અલી શલ્ભગાની અને અબુબકર બગાદી જે અબુ દલફ મજનુનના નામે પણ મશાહુર હતો. તેઓએ ઈમામના નાનેબો હોવાનો દાવો કર્યો હતો. ખુદાએ તેઓ બધાને ઝલીલ અને રૂસ્વા કર્યા.

૫૨ માં ભાગમાં કુલ ૧૦ પ્રકરણો છે. જેમકે અમે ૫૧ માં ભાગનો પરિચય આપતી વખતે લઘ્યુ હતુ કે ૫ પ્રકરણો પ્રસ્તાવના રૂપે છે અને તેના પછીના પ્રકરણો અસલ છે. અને તે ભાગ ૨૨ પ્રકરણો છે. પરંતુ ૫ પ્રકરણોને અલગ કર્યા પછી ૧૭ પ્રકરણ વધે છે. આથી ૫૨ માં ભાગમાં પ્રકરણોની ગણિતરી ૧૮ માં પ્રકરણથી શરૂ થાય છે. આથી અમે એજ કુમ મુજબ બયાન કરીને છીએ એટલે ૫૧ માં અને ૫૨ માં ભાગને મેળવી કુલ ૨૭ પ્રકરણ થાય છે.

પ્રકરણ-૧૮

(એટલે કે કમવાર જોઈએ તો ૨૩ મું પ્રકરણ) આ પ્રકરણમાં જેઓએ ઈમામે જમાના(અ.સ.)ના દીદાર કર્યા છે તેઓ વીજે વર્ણન છે, અહી અમે માત્ર ૧ બનાવનું વર્ણન કરીએ છીએ.

અલી ઈજ્ઞે ઈભાઈમ ફદ્કીએ હિકાયત વર્ણવી છે. અવદીએ તેને વર્ણન કર્યું છે કે “હું ખાનએ કાબાનો તવાફ કરતો હતો. દ તવાફ પુર્ણ કરી ચુક્યો હતો અને ઉ મો તવાફ કરવા માંગતો હતો કે મારી નજર અમુક લોકો ઉપર પડી જેઓ ખાનએ કાબાની જમાણી બાજુ બેઠા હતા (દરવાજાની તરફ મોહુ કરીને ઉભા રહીએ તો ડાબી બાજુ હજરે અસ્વદ છે અને જમાણી બાજુ હીજરે ઈસ્માઈલ) અને એક ખુબસુરત અને ખુશબુદ્ધ જવાન તેમની પાસે આવ્યા. તેમજ વાતચીતની શરૂઆત કરી. હું પણ આગળ વદ્યો અને વિચાર્યુ કે તેનાથી વાત કરું પરંતુ લોકોની ભીડના લીધે હું ન જઈ શક્યો. મેં એક શાખસને પુછ્યુ કે આ કોણ છે? કહ્યું આ પયગમ્બરના ફરાજં છે, દર વર્ષે એક દિવસ આમ લોકોની મુલાકાત કરે છે અને તેઓથી વાતચીત કરે છે. હું તેમની પાસે ગયો અને કહ્યું હું આપીની ખિદમતમાં આવ્યો છું અને મારી રેહનુમાઈ કરો ખુદા તમારો રેહનુમા થાય. તેમણે એમ મુહી કાંકરાઓ ઉડાવ્યા અને મારા હુથમાં આપી દીધા. મેં કહ્યું કાંકરાઓ! પછી મેં હાથોને ખોલીને જોયું તો મારી મુહી સોનાના સિક્કાથી ભરેલી હતી! જ્યારે હું ત્યાથી હટી ગયો તો જોયું તે આપણા મૌલા અને આકા મારી પાસે આવ્યા અને ફરમાવ્યું હકીકતની નિશાની અને હકના ચિનહો તમારી ઉપર જાહેર થઈ ગયા અને તારા દિલનો અંધાપો દુર થઈ ગયો શું મને ઓળખો છો? મેં કહ્યું નહીં, ખુદાની કસમ.

ફરમાવ્યું: હું એ જ મહિની છું, હું કાંઝેમ છું. જમીનને અદ્દલથી ભરી દઈશ જેવી રીતે જુલ્બોજૈરથી ભરેલી છે. જમીન હુજુજતે ખુદાથી ખાલી નથી રહેતી....

ચાદી:

અસંખ્ય વાકેગાત વર્ણન થયા છે જેમાં ઈમામે જમાના(અ.સ.)એ મકા, મદીના, મીના, અરફાત, સામર્દ, કુમ, કરબલા, નજફ અને દુનિયાના વિવિધ પ્રદેશોમાં લોકોને

મુલાકાત આપી અને તેમની હિકાયત કરી.

પ્રકરણ-૧૯

(અગાઉના કમ મુજબ ૨૪ મું પ્રકરણ) સઅદ બિન અબ્ડુલ્લાહ અશઅરીનું ઈમામે જમાના(અ.ત.ફ.શ.)થી મુલાકાત કરવી અને તે હજરત(અ.સ.)થી ઘણા બધા સવાલોના જવાબ હાસિલ કરવા. સઅદ બિન અબ્ડુલ્લાહ કુમ્મીને કિતાબો જમા કરવાનો અને તેનો અભ્યાસ કરવાનો અને તેના સહારે શીઆ મજહુબના હકાએકને બયાન કરવાનો ખૂબ જ શોખ હતો. આથી ઘણી વાર એહુલે તસન્નુન સાથે મુનાજેરો પણ થતો. ઈમામે જમાના(અ.ત.ફ.શ.)એ તેમની ઘણી બધી મદદ કરી હતી અને આ રીતે સુન્નીઓને શરમીદગીનો સામનો કરવો પડ્યો.

પ્રકરણ-૨૦ (૨૫)

ઈમામે જમાના(અ.ત.ફ.શ.)ની ગયબતના કારણો અને ગયબતના સમયમાં લોકો ઈમામે જમાના(અ.સ.)થી કઈ રીતે ફાયદો મેળવી શકે તેના વિશે છે. અલ મુનતારના વિવિધ અંકોમાં આ પ્રકરણમાંથી ઘણા બધા લેખો લખવામાં આવેલા છે.

પ્રકરણ-૨૧ (૨૬)

ગયબતના સમયમાં શીઆનું હિતેહાન અને આ હિતેહાન થકી ઈમાનનું મજબુત થવું. આ પ્રકરણમાં એ વાત પણ વર્ણવામાં આવી છે કે હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)નો જુહુરનો સમય કોઈ નથી જાણતું. આથી જે જુહુરનો સમય બતાવે તે જુહો છે.

પ્રકરણ-૨૨ (અગાઉના કમ મુજબ ૨૭મું)

ઇન્ટેજારની ફળીલતો, શીઆની પ્રશંસા અને વખાણ, ગયબતના જમાનામાં શીઆની જવાબદારીઓ. આ પ્રકરણમાં ૭૭ રિવાયતોનું વર્ણન કરેલ છે. મશહુર રિવાયત જે આજે દરેકની જબાન પર છે એ નબી(સ.અ.વ.)ની રિવાયત કે તેમણે ફરમાવ્યું: “મારી ઉમતનો સૌથી અફજલ અમલ ફરજનો ઈન્ટેજાર છે.”

પ્રકરણ-૨૩ (૨૮)

આ પ્રકરણમાં તેમનો ઉદ્દેખ છે જેઓએ ગયબતે કુશામાં ઈમામ મહદી(અ.સ.)ને જોવાનો દાવો કર્યો છે અને એ કે હજરત(અ.સ.) લોકોની વરચે આવે છે અને લોકોને જોવે છે, પરંતુ લોકો તેમને જોઈ શકતા નથી. આપની મશહુર તૌકીઅ જે આપે પોતાના આખરી નાંબે ખાસ અલી બિન મોહમ્મદ સયમુરીને લખેલી કે જેમાં આપે ગયબતે સુગરાનો અંત અને ગયબતે કુશારાની શરૂઆતની ખબર આપી છે તે મૌજુદ છે.

ઈમામ રેઝા(અ.સ.) ફરમાવે છે:

“કારણ કે હજરતે ખિજૂર(અ.સ.)એ આબે હૃદાત પીધુ છે, સૂરના કુંકાવવા સુધી જીવતા રહેશે, તેઓ અમારી પાસે આવે છે, સલામ કરે છે, અમે તેમની અવાજને સાંભળીએ છીએ, પરંતુ તેમને જોતા નથી. જ્યાં પણ તેમનું નામ લેવામાં આવે છે. તે હજર થઈ જાય છે અને તમારામાંથી જે કોઈ તેમનું નામ લે છે તેમને સલામ કરે છે. ખિજૂર(અ.સ.) દર વર્ષે હજ માટે આવે છે અને હજના તમામ આમાલ અંજામ આપે છે તેમજ અરફાના દિવસે રોકાણ કરે છે અને મોઅમેનીનની દૂચા કબુલ થવા માટે આમીન કહે છે. ખૂબ જ જલ્દી ખુદાવંદે આલમ અમારા કાએમ(અ.સ.)ની લાંબી ગયબતમાં તેમની વહેશતને તેમના (જનાબે ખિજૂર અ.સ.) વડે દૂર કરી દેશે અને તેમના એકલાપણાને સંગાથમાં બદલી દેશે. (એટલા માટે કહેવામાં આવે છે કે હજરતે ખિજૂર(અ.સ.) ઈમામે જમાના(અ.સ.)ના ગયબતના દોસ્ત છે.”

પ્રકરણ-૨૪ (૨૯)

આ પ્રકરણમાં અલ્લામા મજલિસીએ અમીરુલ મોઅમેનીન(અ.સ.)ના હરમાં મુકદ્દસે અદ્ભેદીની મુલાકાત વર્ણવી છે. પછી મીર ઈસહાક ઈસ્તરાબાદી જે તથ્યુલ અર્જથી પ્રખ્યાત હતા તેમની મુલાકાત. મીરજા મોહમ્મદ ઉસ્તરાબાદીનો બનાવ અને મોહમ્મદ બિન ઈસા બહુરૈનીનો વાકેઓ જે ‘દામનો બનાવ’ થી મશહુર છે, વર્ણવ્યો છે.

પ્રકરણ-૨૫ (૩૦)

આ પ્રકરણમાં જુહુરની અલામતો જેમકે સુફ્યાનીનો ખુરૂજ, દજજાલનું નીકળવું અને અન્ય ઘણી બધી નિશાનીઓનો ઉદ્દેખ છે. આ પ્રકરણ ખૂબ જ રસપ્રદ છે કારણ કે નિશાનીઓની ચર્ચામાં શંકા-કુશંકા અને વિરોધો, વાંધાઓ અને જુદી જુદી માન્યતાઓનો વરસાદ છે. અલ્લામાએ ઘણી બધી શંકાઓનો જવાબ આપ્યો છે. નિશાનીઓનું હતમી હોવું કે ન હોવું તેના વિશે વર્ણન છે. જુહુર પહેલા અને પછીના બનાવો પર રોશાની નાખવામાં આવી છે.

પ્રકરણ-૨૬ (૩૧)

આ પ્રકરણમાં ખાસ કરીને તે દિવસનું બયાન છે જે દિવસે આપ(અ.જ.ત.ફ.શ.)નો જુહુર થશે અને એ દિવસે કઈ કઈ બાબતો બનશે. જેમ કે ઈમામ સાદિક(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું: “અમો એહુલેબેત(અ.મુ.સ.)માંથી કાએમ(અ.સ.) નો જુહુર જુમાના દિવસે થશે.”

બંદ બિન અસ્સુનાએ વર્ણન કર્યું છે કે ઈમામ સાદિક(અ.સ.)એ હજરે અસ્વદ અને એ રૂકનના વિશે (કે જ્યાં હજરે અસ્વદ નસ્બ કરવામાં આવેલ છે) સ્પષ્ટતા કરી અને ફરમાવ્યું: “આ રૂકનમાંથી એક પક્ષી કાએમ(અ.સ.) પર ઉત્તરશે અને સૌથી પહેલા તે બયઅત કરશે. ખુદાની કસમ તે પક્ષી જબ્બાલ(અ.સ.) છે અને આ એજ રૂકન છે કે જેની ટેક લગાવીને કાએમ(અ.સ.) ઊભા રહેશે અને તે કાએમ(અ.સ.)ના વુજુદ પર હુજુજત અને દલીલ છે તેમજ રૂકન એ લોકોના માટે ગવાહ પણ થશે જે લોકોએ આ જગ્યા પર તેમની બયઅત કરી હશે. તે દિવસે હજરતે ઈસા(અ.સ.)નું નાઝિલ થશે.”

હજરત અબ્દુલ અ઱ીમ (જેમનો રોજો મશહુદમાં છે) તેમણે ઈમામ મોહમ્મદ તકી(અ.સ.)થી રિવાયત કરી છે કે “૩૧૩ વ્યક્તિ તેમના (અ.સ.)ની આજુ બાજુમાં જમાં થઈ જશે તેઓ નિખાલસ હશે પછી હજરત જુહુર કરશે અને ત્યાર બાદ એહુદો મીસાક પૂર્ણ થઈ જશે ત્યાં સુધી કે તેમની સંખ્યા વધીને ૧૦,૦૦૦ થઈ જશે તો ખુદાના હુકમથી કયામ કરશે અને એટલા બધા દુશ્મનોને કત્લ કરશે કે ખુદા તેમનાથી રાજી થઈ જશે. હજરત અબ્દુલ અ઱ીમએ પુછ્યું: મૌલા કેવી રીતે

અભર પડે કે ખુદા તેમનાથી રાજી થઈ ગયો? ફરમાવ્યું: ખુદા પોતાની રેહમતોને તેમના દિલ પર ઉતારશે.”

પ્રકરણ-૨૭ (૩૨)

આ પ્રકરણમાં આપની સીરત અને અખલાક તથા અસહાબની સંખ્યા અને તેમની ખાસીયતો અને હાલાતનું વર્ણન છે. આ પ્રકરણ ખૂબ જ રસપ્રદ છે. ઘણા બધા વાંધાઓનો જવાબ છે. આ પ્રકરણમાં પરમાં ભાગનું છેલ્લું પ્રકરણ છે.

૫૩ મો ભાગ:

નવા પ્રકાશનનો આ પ્રત્યે ભાગ છે. આ ભાગમાં ફક્ત ૪ પ્રકરણ છે. ૪ પ્રકરણોની વિગતો નીચે મૂજબ છે.

પ્રકરણ-૨૮ (૩૩)

આ પ્રકરણમાં ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.) અને ઈમામ મુસા કાર્ઝિમ(અ.સ.)ના મશહૂર સહાબી જનાબે મુફ્તજલ બિન ઉમર કૂઝીના થકી ઈમામે જમાના (અ.ત.ફ.શ.)ના જુહૂરના સમયના સંઝોગોનું વર્ણન છે. મુફ્તજલ બિન ઉમરે ઈમામ સાદિક(અ.સ.) અને ઈમામ કાર્ઝિમ(અ.સ.)થી સવાલો કર્યા હતા અને તેઓએ તેના જવાબો આપ્યા હતા. જેમકે પુછ્યું હતું કે શું મહિદીએ મુન્તજરના જુહૂરનો સમય નિશ્ચીત છે કે જેથી લોકો એ જાણી લે કે કયારે જુહૂર થશે? અથવા તેમના જુહૂરના સમયે પરિસ્થિતિ કેવી હશે? શું જુહૂરનો સમય નિશ્ચીત નથી થયો? આયત “લે યુઝુરે અલદીને કુલ્લે...”ની તાવીલ શું છે? શું તેમનો દીન ઈશ્વરીમ અને મૂસા અને ઈસા અને મોહમ્મદ (અ.સ.)નો દીન હશે? મૂસાની કૌમને યહૂદી શા માટે કહેવાય છે? ઈસાઈઓને નસ્રાની શા માટે કહેવાય છે? મહિદી (અ.સ.) કઈ જમીન પરથી જાહેર થશે? ગયબતમાં તેમના સાથી કોણ હશે? આ રીતે ઘણા બધા સવાલોના જવાબો ઈમામ સાદિક(અ.સ.) અને ઈમામ કાર્ઝિમ(અ.સ.)એ આપ્યા છે.

પ્રકરણ-૨૯ (૩૪)

આ પ્રકરણમાં રજાત વિશે છે. પાના નંબર ૩૮ થી પાના નંબર ૧૪૫ સુધી એટલે કે ૧૦૬ પાના છે. આ

પ્રકરણમાં કુલ ૧૬૨ હંદીસો છે. અદ્દામા મજલીસીના બેહતરીન તબસેરા-સ્પષ્ટતાઓ અને વિરોધીઓના માટે દલીલપૂર્વકના જવાબો નજરે ચે છે. રજાતની ચર્ચા જરા મુશ્કીલ ચર્ચા છે. એહલે સુન્નત રજાત પર અકીદો નથી રાખતા કારણકે રજાતની વાતો તેમને સારી નથી લાગતી. ઈમામ બાકિર(અ.સ.)થી સ્વિયત છે કે ‘રજાતની વાતો તેઓની સામે ન કરો.’

પ્રકરણ-૩૦ (૩૫)

આ પ્રકરણમાં હજરત મહિદી(અ.સ.)ના પ્રતિનિધિઓ અને તેમની અવલાદનો ઉલ્લેખ છે અને તે હજરત(અ.સ.)ના પછી શું હાલત થશે તેનું વર્ણન છે.

પ્રકરણ-૩૧ (૩૬)

આ જૂની અને નવી બંને ભાગોનું આખરી પ્રકરણ છે. ૨૩ હંદીસો છે. ઈમામે જમાના(અ.સ.) તરફથી વારિદ થયેલી તૌકીઓ(પત્રો)નું વર્ણન છે. તૌકીઓ અસલમાં તે પત્રો અને લખાણો છે કે જેને ઈમામે જમાના(અ.સ.)એ ગયબતે સુગરામાં પોતાના ખાસ નાએબો વડે શીઆઓના વિવિધ સવાલો અને મુશ્કેલીઓના જવાબ આપ્યા છે અને ગયબતે કુબરામાં પણ આપાણા મહાન ઓલમાને આપ (અ.સ.) ને સવાલો કર્યા છે અથવા અમુક મૌકા પર સવાલ વગર હજરતે પોતે સુધારણા માટે પત્ર મોકલ્યા છે.

લેખના અંતમાં બારગાહે ખુદાવંદીમાં દુઆગો છીએ કે હજરતનો જુહૂર અદ્દાહ જલ્દી કરે અને આપણો શુમાર તેમના મદદગારો અને બિદમતગુજરાતોમાં કરે.

અય બન્ને જહાનના પાલનહાર અમને તૌકીક અતા કરે કે અમે અમારા ઓલમાની કદ્રો મંજેલતને સમજુએ અને તેમની આપેલી ઈદમની રોશનીમાં અમારા આકા ઈમામે અસ(અ.સ.)ની મઅરેફત હાસિલ કરીએ. આમીન.

---૦૦૦---

ગયબતનો ઝમાનો અને ઈલમ હંસિલ કરવાનું

મહિત્વ

પ્રસ્તાવનાઃ

ઈન્શાઅલ્લાહ અમે આ લેખમાં ઉપરોક્ત વિષય બાબત જુદા જુદા દાચિકોણથી ઉડતી નજર કરશું.

આજનો ઝમાનોઃ

હાલનો ઝમાનો ઈમામે ઝમાના(અ.સ.)નો ગયબતનો સમયગાળો છે. જે અન્ય ઝમાનાઓથી અલગ છે, કારણ કે આ સમય ઈન્સાનની તરક્કીનો આશ્ર્યજનક સમય છે.

છેલ્લી ચાર સદીઓમાં ઈન્સાને પ્રગતિના જે સોપાનો પસાર કર્યા છે તેની મિસાલ માનવ ઈતિહાસમાં જોવા મળતી નથી.

આ તરક્કી જુંદગીની કોઈ મખ્સુસ શાખા સુધી મર્યાદિત નથી પરંતુ માનવ જીવનના તમામ પાસાને સંપૂર્ણ રીતે આવરી લીધી છે. આ સમયને ચિંતકોએ જ્ઞાન અને વિજ્ઞાનનો સમય કહ્યો છે.

વિજ્ઞાનની તરક્કીએ ઈન્સાનની જુંદગીને આરામથી ભરી દીધી છે.

કુરઆને કરીમે પણ આખરી ઝમાનાના લોકોની ઈલમી તરક્કી અને પ્રયગમબરે ઈસ્લામે પણ આખરી ઝમાનાના ઈન્સાનની ભૌતિક પ્રગતિનો ઉલ્લેખ કરેલ છે. માઅસુભીન (અ.મુ.સ.)એ પણ આ સમયની પરિસ્થિતિને પોતાની હૃદીસોમાં બયાન કરેલ છે.

પરંતુ વિજ્ઞાને જ્યાં એક બાજુ રાહતના બેશુમાર માધ્યમો પુરા પાડ્યા છે ત્યાં એવા ગુનાહોને પણ જન્મ આપ્યો છે જેનો ભૂતકાળમાં વિચાર પણ નહોતો થઈ શકતો. જે ગુનાહો કરવા માટે અગાઉના ઝમાનામાં મહેનત અને સંઘર્ષ કરવો પડતો તે આજના ઝમાનામાં એક કોમ્પ્યુટરની કલીકથી શક્ય છે. તે ટેલિવિઝન હોય કે ઈન્ટરનેટ, તે માહિતી વધારવાની સાથો સાથ દીમાગને ભ્રષ્ટ કરીને હજારો નફ્સોને ખતરામાં મુકી શકે છે. જુદ્ધ અને સરમુખ્તયારશાહી તેમજ બેશરમી એ સ્વતંત્ર

વિચારધારા અને ઈન્સાની હકોની જળવાણીનો પોશાક પહેરી લીધો છે.

અખ્લાકીયાત અને ઈન્સાનીયતે પોતાનો ભરોસો ગુમાવી દીધો છે અને મજહબી સંસ્થાઓને અને શર્મ અને હ્યા તથા દીનથી વળગી રહેવાને રૂઢીયુસ્તતા નામ દેવામાં આવી રહ્યું છે.

ફાસિકો અને ફાજિરોના પોતાના બનાવેલા વ્યવહાર પર વાહ વાહ થઈ રહી છે અને દૌલતમંહોના વખાણ કરવામાં આવી રહ્યા છે. તેમજ તેમની જુંદગીને નમુનો બનાવવામાં આવી રહ્યો છે જેની આગાહી અમીરુલ મોઅમેનીજ (અ.સ.)એ કરી હતી તે સમય આવી ચુક્યો છે. આપ(અ.સ.) ફરમાવે છે:

“કુસમ છે એ ખુદાની કે જેના કબજાએ કુદરતમાં મારી જાન છે! તમે તમારી પસંદીદા ચીજ (જુહુરે કાએમ)ને નહીં પામો ત્યાં સુધી કે આંખમાં સુરમાં જેટલા મોઅમીનો રહી જશે અથવા દાળમાં નમક જેટલા. તેનું ઉદાહરણ આ છે કે ઈન્સાન ઘઉંના દાણાઓને સાફ સુફ કરીને સંગ્રહ કરે છે. અમૂક દિવસો બાદ તેમાં ઘનેડા પડી જાય છે. પછી તેને ચાળણીથી ચાળે છે અને સાફ કરે છે અને સારા દાણાને અલગ કરે છે આ કામ અમૂક દિવસો પછી ફરી કરે છે અને આ કામ વારંવાર કરે છે અને અંતે સારા દાણા ખુબ જ ઓછા વધે છે. ઈમામ(અ.સ.) ફરમાવે છે તમને પણ આ રીતે ચાળવામાં આવશે ત્યાં સુધીકે અમૂક લોકો સિવાય કોઈ ઈમાન પર બાકી નહીં રહે નિરથીક વાતોથી સુરક્ષિત રહેશે.

(બેઠાડુલ અન્વાર, ભાગ: ૫૨, પાના: ૧૧૫)

આજના ઝમાનાએ આપણી જુંદગીને રાહત અને આરામથી ભરપુર તો ચોક્કસ બનાવી દીધી છે, પરંતુ આધ્યાત્મીકતા અને રૂહાનીયતની હાલત ખરાબ છે. શું આ મસઅલાનો કોઈ ઉકેલ છે ખરો?

ઇલમનું મહત્વ:

કોઈ પણ ચીજને હાસિલ કરવા માટે ઇલમની જરૂરિયાત એ મૂળભૂત જરૂરત છે અને આ હકીકત સુધ્ય કરતા વધારે સ્પષ્ટ છે.

કોઈ પણ ચીજના વિશે અનુભવ હાસિલ કરવા માટે તેનું ઇલમ હોવું જરૂરી છે.

એ વાત સ્પષ્ટ છે કે મુસલમાન હોવા માટે ઇસ્લામની જાણકારી હોવી જરૂરી છે. ઇમાનના માટે અકાએદથી જાણકાર હોવું જરૂરી છે. રસૂલે અકરમ(સ. અ. વ.)એ ફરમાવ્યું:

“દરેક મુસલમાન પર ઇલમ હાસિલ કરવું વાળું છે, આણી લોકે અલ્લાહ ઇલમ તલબ કરવાવાળાને દોસ્ત રાખે છે”

(કાફી, ભાગ: ૧, પાના: ૩૫, હદીસ: ૧)

ઉપરોક્ત હદીસ પરથી એ વાત તો સ્પષ્ટ છે કે ઇલમ હાસિલ કરવું દરેક મુસલમાન મર્દ અને ઔરત પર વાળું છે. વિચારવા લાયક મુદ્દો એ છે કે તે ઇલમ જ વખાણવા લાયક અને મુલ્યવાન છે જે અલ્લાહ અને એહુલેબેત(અ.મુ.સ.)ની મોહિબતનું કારણ હોય. આવો આપણે એવા શખ્સ પર નજર કરીએ જે ઇલમ હાસિલ કરવાથી ગાફીલ હોય, આ બારામાં એક હદીસ જે માસુમ(અ.સ.)થી મન્જુલ છે, વાંચકોની ખિદમતમાં રજૂ કરીએ છીએ.

રાવી કહે છે કે મેં અબુ અભ્ડીલલાહથી નસીહત સાંભળી..

“તમારા માટે જરૂરી છે કે દીનને ઉંડાણથી સમજો, એ બહુઓની જેમ ન બનો જે દીનના વિશે ઉંડાણથી સમજાણ નથી રાખતા. ક્યામતના દિવસે અલ્લાહ ન તો તેઓની ઉપર નજર કરશે અને ન તો તેઓના આમાલ પાકીતા કરશે.”

(કાફી, ભાગ: ૧, પાના: ૩૦, હદીસ: ૧)

ઇલમે દીન ઇન્સાનને જન્મતની નજીક કરે છે અને જેહાલત તેમજ અજ્ઞાનતા ઇન્સાનને અલ્લાહની રહેમતથી દૂર કરે છે. ઇલમ એ નૂર છે, જે ઇન્સાની વિચારધારાને રોશાન કરે છે અને તેમાં વિકાસ પૈદા કરે છે. ઇમામ મુસા કાઝીમ(અ.સ.) એક લાંબી હદીસમાં હિશામને નસીહત

કરતા ફરમાવે છે...

“અલ્લાહના હુકમોની વધારે જાણકારી રાખનારની અકલો મજબુત હોય છે, અને જેની અકલો મજબુત હોય છે તે ફુનિયા અને આખેરતમાં મહાન મરતબા પર પહોંચી જાય છે.”

(કાફી, ભાગ: ૧, પાના: ૧૩, હદીસ: ૧૨)

એક ઉદાહરણ થકી ઇલમની મહત્વતા અને અજ્ઞાનતાની બુરાઈને સ્પષ્ટ કરીએ છીએ. ઇમામ જઅફરે સાદિક(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

“અજ અને સવાબ અકલ ઉપર આધારીત છે. બની ઇસ્રાઈલમાં એક શખ્સ એક ટાપુ ઉપર ઇબાદતમાં મશગુલ હતો. આ ટાપુ લીલોછમ હતો. તેના પર નદીઓ વહેતી હતી. એક ફરિશતો તે આબિદ પાસેથી પસાર થયો. તેણે અલ્લાહથી તે આબિદના સવાબ અને બદલા વિશે પુછ્યુ. જ્યારે અલ્લાહે ફરિશતાને તે આબીદના અજ અને સવાબ વિશે જણાવ્યું તો તેની ઇબાદતની સરખામણીમાં તેનો સવાબ ખૂબ જ ઓછો લાગ્યો.

અલ્લાહે તે ફરિશતાને આબિદની સાથે રહેવાનો હુકમ કર્યો તે ફરિશતો ઇન્સાની સ્વરૂપમાં જાહેર થયો. આબિદે પુછ્યુ તો તેણે જવાબ આપ્યો કે મેં તારી ઇબાદત અને રૂહાનીયત વિશે સાંભળ્યું છે અને મારી એ ઇચ્છા છે કે હું પણ તારી સાથે ઇબાદત કરે. તે ફરિશતાએ આબિદની સાથે એક દિવસ પસાર કર્યા પછી પુછ્યું:

“તમારી આ લીલોછમ જગ્યા પર તમારી ઇબાદતની જગ્યા બલ્લ જ ખૂબસુરત છે અને ખૂબ જ યોગ્ય છે કે તેનો ઇબાદતગાહ તરીકે ઉપયોગ થાય” ત્યારે આબિદે કહ્યું: તે સાચું કહ્યું, પરંતુ આ જગ્યા પર એક વસ્તુની ખોટ છે.” પુછ્યવા પર તેને જવાબ આપ્યો ‘આપણા પરવરદિગાર પાસે કોઈ જાનવર નથી. કાશ તેની પાસે એક ગઘેડો હોત, જેથી તે આ ઘાસ ખાઈ લેત.’ ફરિશતાએ પુછ્યું: શું તારા પરવરદિગાર પાસે ગઘેડો નથી? તેણે જવાબ આપ્યો ‘અગર હોતો આ ઘાસ આવી રીતે બરબાદ ન થાત’ અલ્લાહે ફરિશતા ઉપર વહી મોકલી કે અમે દરેક શખ્સને તેની અકલ મુજબ સવાબ આપીએ છીએ.

(કાફી, ભાગ: ૧, પાના: ૧૧, હદીસ: ૮)

આથી આપણા માટે જરૂરી છે કે ઈલમ હાસિલ કરીએ
જેથી અકલવાળા બનીએ.

ઈમામ બાકિર(અ.સ.)ની આ હૃદીસ ઘણોવાર આપણી
નજરોથી ગુજરે છે..

“એવો આલિમ જે પોતાના ઈલમનો ઉપયોગ કરે
તે ૭૦,૦૦૦ આબીદોથી બહેતર છે.”

(કાફી, ભાગ:૧, પાના:૩૩, હઠીસ:૮)

આપણે આ ટુંકી ચર્ચા પછી આ નતીજ ઉપર આવ્યા કે
કોઈ ઈલમનો સ્ત્રોત છે, જેના તરફ રૂજુઅ થવાથી આપણને
ઈલમ અને યકીનની મંજિલો દેખાવા લાગે છે અને તેજ
આપણા માટે નજીત આપનારા છે. આથી ઈમામ
બાકિર(અ.સ.)એ સમલા બિન્તે કુહૈલ અને હુકમ ઈલ્યે
અતીબાને ફરમાત્યુ:

“તમે બંને પૂર્વમાં જાવ કે પશ્ચિમમાં અમારી સિવાય
તમને કયાંય સાચુ ઈલમ મળશે નહીં. (આથી સાબિત
થયુ કે હકીકી ઈલમના સ્ત્રોત મઅસુમીન (અ.મુ.સ.)
છે.)

(કાફી, ભાગ:૧, પાના:૩૮૮, હઠીસ:૩)

અમે આ સ્થળે કુર્ચાન જે ઈલાહી કલામ છે અને જેમા
તમામ સુકી અને ભીની અજાએબીઓ તેમાં સમેટાયેલું છે, અને
હુદીસો જે અહુલેબૈત(અ.મુ.સ.)થી મરવી છે, વાંચકોની માટે
રજુ કરવાની ખુશનસીબી હાસિલ કરીએ છીએ.

એક સામાજિક દ્રષ્ટિકોણઃ

એક મોમીનની બે જવાબદારીઓ છે. એક એ કે તે
પ્રગતિના રસ્તે હોય અને બીજુ એ કે તે બીજાઓને તેમના
કાર્યોમાં મદદ કરે, ભલે પછી તે તેના કુટુંબીજનો હોય અથવા
દોસ્ત હોય કે સમાજ.

ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.) ફરમાવે છે:

“અહ્લાએ તાલાની ઈબાદત મોમીનનો હુક
અદા કરવાથી બહેતર કોઈ ચીજથી નથી થઈ
શકતી.”

(કાફી, ભાગ:૧, પાના:૧૭૦, હઠીસ:૪)

આથી આ પ્રશ્નનો ઉકેલ સામાજિક અને વ્યક્તિગત બન્નો
ધોરણે થવો જોઈએ.

ઈલમ ઈમાનને કેવી રીતે સુરક્ષિત રાખી શકે છે?

આગાઉના પાનાઓમાં ઈલમની ફરીલત બયાન થઈ ચુકી
છે, હવે પ્રશ્ન એ પૈદા થાય છે કે શું ઈલમમાં એ તાકાત જેવા
મળે છે જે આપણા નફસમાં ઉભી થતી ખ્વાહીશાતોને કાબુમાં
રાખી શકે? શું આપણે સામાજિક અને વ્યક્તિગત રીતે આ
ગયબતના જમાનામાં સિરાતે મુસ્તકીમ પર સાબિત કદમ રહી
શકીએ છીએ?

આ સવાલનો જવાબ છે હં. પરંતુ દરેક ચીજની જેમ આ
બાબતમાં પણ ખુદા અને અહુલેબૈત(અ.મુ.સ.)ની મદદ
જરૂરી છે.

બહેતુ કદમ:

ઇન્સાન એક સામાજિક પ્રાણી છે. પરંતુ તેના શ્રેષ્ઠ
હોવાનો આધાર ઈલમ પર રહેલો છે. આ ઈલમને હાસિલ કરવા
માટે ખુદાવંદે મોતાલે કુર્ચાને કરીમ અને હૃદીસે મઅસુમીન
(અ.મુ.સ.)ને જરીઓ કરાર દીધેલ છે.

આથી આપણી વ્યક્તિગત અને સામાજિક બન્ને
પ્રકારની ઘણી જવાબદારીઓ છે જેને આપણે અમુક હૃદીસો
દ્વારા બયાન કરીશુ. જે વિચારવા લાયક છે. ઇન્સાની જુંદગી
બે પ્રકારની હાલતોથી ખાલી નથી હોતી. એક એ હાલત જે
મુશ્કીલો અને હુદ્દાના સમયે થાય છે. અને બીજી એ
પરિસ્થિતિ જે ખુશી અને તંદુરસ્તીના સમયે પૈદા થાય છે.
અકલમંદ અને સમજદાર શખ્સે મુશ્કેલીના સમયમાં શું રીત
અપનાવવી જોઈએ?

ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.) ફરમાવે છે:

“આલે દાઉદની ટિકમતમાંથી એક ટિકમત એ
છે કે અકલમંદ પોતાના જમાનાની હાલતથી
આગાહ હોય, પોતાનાથી આગાહ હોય અને પોતાની
જીબને મહિકુર રાખે.”

(કાફી, ભાગ:૨, પાના:૧૧૬, હઠીસ:૨૦)

ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.)નું આ વાક્ય કેટલું સ્પષ્ટ
છે!!

“અકલમંદ શખ્સ દીની અને હુન્યવી શિક્ષણ
હાસિલ કર્યા પછી પોતાની હાલતનો તાગ લગાવે છે
અને ખામોશીની સાથે આગળ વધી જાય છે.”

એક શિક્ષિત વ્યક્તિ માટે સમાજના પ્રશ્નોને સમજવા અને તેનો યોગ્ય ઉકેલ શોધવો એ મુશ્કેલ કામ નથી.

કારણકે આપણે ગયબતના જમાનામાં જીવન પસાર કરી રહ્યા છીએ, જેથી હવે આપણે જાણવું પડશે, ઓળખવું પડશે, મઅરેફત દાંસિલ કરવી પડશે તે જાતની કે જે આપણી જવાબદારીઓ બાબતે આપણને આગાહ કરે.

આથી ગયબતના જમાનામાં સૌથી મહત્વની જવાબદારી મઅરેફત છે.

મિક્યાલુલ મકારિમના ૧૭૦ થી ૧૭૫ પાનાઓનો અહીં ટુંકસાર રજુ કરીએ છીએ.

હજરત ઈમામ જાફરે સાદિક(અ.સ.) ફરમાવે છે:

“અય કુઝૈલ! પોતાના ઈમામને ઓળખો. અગર તમે તમારા ઈમામની સહીએ મઅરેફત રાખો છો તો આ અભ્ર માં જલ્દી થવી તેનાથી તમને કોઈ નુકસાન નહીં પહોંચો. કારણકે જે શાખસ પોતાના ઈમામની મઅરેફત રાખતા મૃત્યુ પામે તો તેની મિસાલ એવી છે, જાણો કે તે ઈમામ(અ.સ.)ના ઘૈમામાં હાજર હોય અથવા તેમના અલામની નીચે બેઠો હોય.”

(કાફી, ભાગ:૧, પાના:૩૭૧)

રાવી કહે છે કે ફરી ઈમામ(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

“આ એવું છે કે જાણો કે તે રસૂલે ખુદા (સ. અ. વ.)ની સાથે શહીદતના દરજા પર પહોંચ્યો હોય”

(કાફી, ભાગ:૧, પાના:૩૭૧)

આજ કિતાબમાં ભરોસાપાત્ર સનદોથી કુઝૈલ ઈઝ્ને યસરથી રિવાયત છે કે મેં ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.)થી સાંભળ્યુ..

“જે શાખસ એવી હાલતમાં મૃત્યુ પામે કે તેનો કોઈ ઈમામ ન હોય, તે જાહેલીયતની મૌત મર્યાદા, અને જે ઈમામની મઅરેફત સાથે મરી જાય તેને આ અભ્ર (જુહુર)નું વહેલુ થવું કે મોડુ થવું કાંઈ નુકસાન નહીં પહોંચાડે, અને જે ઈમામે વકતની મઅરેફત ની સાથે મૃત્યુ પામે તો એવું છે કે જાણો તે ઈમામ(અ.સ.)ની સાથે ઘૈમામાં હાજર હોય.”

(કાફી, ભાગ:૧, પાના:૩૭૧)

તફસીરે બુરહાનમાં મોઆવિયા ઈઝ્ને વહુબ ઈમામ

જાફરે સાદિક(અ.સ.)થી રિવાયત નકલ કરે છે કે આપ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું:

“ઈન્સાનની સૌથી બેહિતરીન અને મહત્વની જવાબદારી એ છે કે તે અદ્દાહની મઅરેફત હાસિલ કરે અને તેની ઉબુદ્ધિયતની કબુલાત કરે અને તેના પછી રસૂલે ખુદા(સ. અ. વ.)ની મઅરેફત અને તેમની નુભુવતની ગવાહી આપે અને ત્યાર પછી જમાનાના ઈમામની મઅરેફત પછી દરેક હાલતમાં તેમની ફરમાંબરદારી કરે.”

(તફસીરે બુરહાન, ભાગ:૨, પાના:૩૪, હદીસ:૩)

આથી ગયબતના જમાનામાં મઅરેફતને તમામ ઈલમ પર પ્રધાનતા અને અગ્રતા હાસિલ હોવી જોઈએ. આ વાસ્તવિક ઈલમ છે અને તેને હાસિલ કરવું અને શિખવાડવું બંને ફરજીયત અને જરૂરી છે.

આ હદીસમાં મઅરેફતની મહત્વતા બયાન થઈ છે.

ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર(અ.સ.) પોતાના ફરજાંદને નસીહત કરતા કહે છે:

“બેશક! મઅરેફત એટલે હદીસ જાણવી અને સમજવી અને હદીસને જાણવું એ મોઅમિનને ઈમાનના ઉંચામાં ઉંચા ઈમાનના દરજાસુધી પહોંચાડે છે.”

આવો એક ઉદાહરણ થકી આને સાબિત કરીએ..

ક્યારેક કોઈ ડેક્ટરને સિંગરેટ કુંકતા અથવા શરાબ પીતા જોઈએ છીએ. તે જાણો છે કે બંને ચીજો નુકસાનકર્તા છે, પરંતુ અગર એ જ ડેક્ટર ખુદા ન કરે કેન્સરની બિમારીમાં ફિસાઈ જાય, તો તે છતા શું તે સિંગરેટ પીશો? નહીં.

ઈલમે યકીન:

ઈલમ નૂર છે, જેનું ડેકાણ્યુ ઈન્સાનનું દિલ છે. શાબ્દ દિલ સમજુતી માંગી લે છે, ઈન્શાઅદ્દાહ આવતા અંકોમાં) એટલે કે એ ઈલમ જે અદ્દમાં માસૂમીન (અ.મુ.સ.) અને પવિત્ર હુસ્તીઓના થકી હાસિલ થતું હોય.

ઈલમ અને યકીનની એક અલગ ચર્ચા છે. આ લેખમાં બસ એટલું લખી દેવું પુરતું છે કે મુરસલે આગમ(સ. અ. વ.)

અનુસંધાનપાનાનં. ૩૨ ઉપર ...

અનુસંધાન પાનાન. ૮ થી શરૂ ...

“શબે આશુર હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)એ પોતાના સાથીઓને ફરમાવ્યું: “.....તમને સૌને જન્તાની ખુશભબરી થાય. ખુદાની કસમ જે કંઈ આપણી સાથે થવાવાળું છે તેના પછી આપણે બધા એટલા દિવસ આરામ કરીશું જ્યાં સુધી ખુદા ચાહેશે

સુખ ચુંચેઝેનલાએ વ ઈચ્ચાકુમ્ભ હત્તા યખૂદર કાએમોના ફ યન્તકેમો મેનજ્રીઝાલેમીન

“પછી ખુદાવંદે આલમ અમને અને તમને ફરીવાર જીવતા કરશે જ્યાસે અમારા કાયેમ(અ.સ.)નો જુહુર થશે, પછી જાલિમોથી બદલો લેવામાં આવશે તમે અને અમે તેઓને રસ્સીઓ અને સાકળોમાં ઝડપાયેલા જોશું તેમજ સૌથી ખરાબ અજાબમાં જોશું.”

(કિફાયતુલ્ મુહુર્તદી, પાના: ૧૦૫-૧૦૬)

આપે જોયું કે હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.) અને હજરત ઈમામ મહદી(અ.સ.)ની વચ્ચે કેટલો ગાઠ સંબંધ છે. દરેક જગ્યાએ એક-બીજાનો ઝિક છે. એક-બીજા માટે ખુશભબરી દેનારા અને મકસદની સંપૂર્ણતા કરવાવાળા ખુદાવંદે આલમ આપણને સૌને હજરત વલીએ અસ્ર(અ.સ.)ના મુખ્લીસ બિદમત ગુજરાતોમાં શામિલ કરીને હજરત ઈમામ હુસૈન(અ.સ.)ના વફાદાર સાથીઓની સાથે મહશુર ફરમાવે. આમીન.

યા રબ્બલૂ હુસૈન બે દક્કીલ્લુ હુસૈન ઈશ્કે સદ્રલ
હુસૈન બે જુહુરીલ્લુ હુજ્જત

(આ લોખ “મેગેઝીન ઇન્ટેજાર”ના પ્રથમ વર્ષના બીજા અંકમાંથી લીધેલ છે.)

---૦૦૦---

અનુસંધાન પાનાન. ૧૫ થી શરૂ ...

(અ.મુ.સ.) અલ્લ વસાએલો બચનલ્લ ખલ્કે વ બચનલ્લાહે’ (એટલે કે એહુલેબૈત(અ.મુ.સ.) મખ્લુકાત અને અલ્લાહની વચ્ચે વસીલો છે.)

“વ અનૂતંત્રેરો ઝોહુરલ્લ ઝોહુરલ્લ ઉક્કે અલા યદૃક્ક”

“હું આપના જુહુર અને આપના હાથો પર હકના જુહુરનો ઇન્તેજાર કરી રહ્યો છું”

ઇન્તેજાર અને જુહુર આ બન્ને વિષયો ઉપર એસોસિએશન ઓફ મહદી(અ.સ.)ના તરફથી ઘણી બધી કિતાબો અને પુસ્તિકાઓ પ્રકાશિત થઈ ચુક્યા છે.

અલ્લ-મુન્તાજરના ખાસ અંકોમાં પણ આની ચર્ચા થઈ ચુકી છે. રસ ધરાવતા વાંચકો તેનો અભ્યાસ કરી શકે છે.

→ “વ અસુલુલ્લાહ અંચ્યોસલ્લે અલા મોહમ્મદીવ્ વ આલે મોહમ્મદ વ અંચ્યજ્ઞાલાની મેનલ્લ મુન્તાજેરીન લક વતાબેઠન વન્નાસેરીન લક અલા અચ્છાઓક વલ્લ મુસ્તશહીદીન બચન યદૃક ફી જુમલતે અવ્લેયાઓક”

“અને હું અલ્લાહ પાસે સવાલ કરુ છું કે તે મોહમ્મદો આલે મોહમ્મદ પર સલવાત મોકલે અને મને આપનો ઇન્તેજાર કરવાવાળાઓમાં શામિલ કરે અને આપની પૈરવી કરવાવાળાઓમાં, આપના કુર્મનોની વિરૂદ્ધ આપની મદદ કરવાવાળાઓમાં અને આપના તમામ દોસ્તોમાં આપની હાજરીમાં શહાદતનો ફેર હાસિલ કરવાવાળાઓમાં”

કિયારતના આ જુમલાઓમાં ઈમામે જમાના(અ.સ.)ના ચાહુવાવાળાઓની ત્રણ જવાબદારી અને એક પરિક્ષાનો ઉલ્લેખ છે. તે ત્રણ જવાબદારી કંઈ છે? ઇન્તેજાર, પૈરવી, નુસ્રત અને તેની પરિક્ષા અથવા ઈનામ શહાદત છે. કોઈ પણ મોઅભિન માટે તેનાથી વધીને કંઈ ખુશનસીબી હોય શકે તે પોતાના ઈમામની નુસ્રત કરતા કરતા શહાદતનો ફેર હાસિલ કરે.

(વધુ ઈન્શાઅલ્લાહ આવતા અંકે)

---૦૦૦---

અનુસંધાન પાનાન. ૩૩ થી શરૂ ...

તે પયગમભરની દુખતરના ફરજંદોમાંથી એક ફરજંદ, જેનું નામ શાહે જમાન હશે, તે બાદશાહ થશે અને તેની હુકુમતોની સામે બીજી હુકુમતો ખત્મ થઈ જશે. તેમના સમયમાં પાક દ્રષ્ટિવાળા અને પયગમભરો અને નેક લોકોની રજાત થશે. (ઇન્ટેજાર એ શર્ત છે.)

મોહંતરમ વાંચકો, ઈમામ મહદી(અ.સ.)ના ઇન્ટેજારની સફર દૂર દૂરના ભૂતકાળથી શરૂ છે. દુન્યા જ્યાં નેક બંદાઓ માટે મુસીબતની જગ્યા છે, ત્યાં જ જુહુરની સવારની ખુશાખબરીની આશા પ્રાચિન કાળથી ગુંજી રહી છે. હઝરત ઈસા રૂહુલ્લાહ(અ.સ.) પછી લગભગ ૬૦૦ વર્ષની મુદ્દતનો ગાળો છે. જ્યારે મુર્સલે અન્જમ(સ.અ.વ.)ની બેઅસત થઈ આપ(સ.અ.વ.)ખાતમુલ મુર્સલીન(સ.અ.વ.) છે. આપ ખાતમુલ અંબિયા(સ.) છે. આપ(સ.) પર દીનની સંપૂર્ણતા અને પૂર્ણતાની મહોર લગડવામાં આવી. શરીઅત આપની સીરત અને કુરાઅને કરીમના મજબૂત પાયા ઉપર એવી રીતે કાંચેમ અને દાખેમ થઈ કે હવે ડગવાનો સવાલ જ પૈદા નથી થતો. કુઅને કરીમમાં ઈમામે મન્સૂર, હઝરત ઈમામે જમાના(અ.સ.) માટે લગભગ ૨૫૬ આયતોનો એક ગુલદસ્તો છે અને સીરતે નભી(સ.)ની તખ્લીગના દરેક વળાંક પર આપનો ઝિક છે. ત્યાં સુધી કે હઝરત મુર્સલે અન્જમ(સ.)એ પોતાના અંતિમ હજથી પરત ફરતા ગદીરે ખુમમાં જ્યાં અમીરુલ મો'મેનીન હઝરત અલી બીન અબી તાલિબ(અ.સ.)ના સર પર વિલાયત અને જાનશીનીતો તાજ રાખ્યો, ત્યાં પોતાના ૧૨ જાનશીનોનું એલાન પણ કર્યું અને પોતાના આખરી જાનશીનની નિશાનીઓનું પણ એલાન કર્યું કે તેનું નામ મારા નામ જેવું છે, તેની કુન્નિયત મારી કુન્નિયત જેવી હશે. ન્યાય અને ઇન્સાફનું અજવાળું થશે, જુદ્મોજીરનું અંધારુ દૂર થઈ જશે. અલ્લાહ! તે મુન્તજરના જલવાની જલક દેખાડી દે કે જેના માટે અતિગ્રાચિન કૌમોના મુન્તજીરોથી લઈને એક પછી એક જમાનામાં એક કાફલો ઉત્તમ ભવિષ્ય તરફ આગળ વધી રહ્યો છે અને અમોને તેમાં શામિલ કરી દે.

આમીન.

અનુસંધાન પાનાન. ૩૦ થી શરૂ ...

થી લઈને તમામ મઅસુમ ઈમામો(અ.મુ.સ.)એ ગયબતના સમયમાં ઈદમ દ્રાસિલ કરવાની અને યકીનથી દિલને નૂરાની રાખવા માટેની તાકીદ કરી છે. આથી મુરસલે અન્જમ (સ.અ.વ.)ની એક દુઆ છે..

“અય મારા અલ્લાહ! મને મારા ભાઈઓથી મુલાકાત કરાવ” અસહાબે પુછ્યુઃ શું અમે તમારા ભાઈઓ નથી? આપ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યુઃ નહીં, તમે મારા અસહાબ છો, મારા ભાઈ એ લોકો છે જે આખરી જમાનામાં હશે અને જેઓ જોયા વિના મારા પર ઈમાન લાવશે.....”

પછી આપ(અ.સ.)એ તેઓનો મરતબો બતાવ્યો.

(બેહદુલ અન્વાર, ભાગ: ૫૨, પાના: ૧૨૫)

આવો નવેસરથી વાયદો કરીએ કે આ મહાન ભિદમતને અંજામ આપીશુ અને ઈમામ(અ.સ.)ની સામે માથુ જુકાવી દેશુ અને એ અહુદ કરીશુ કે શક્ય તેટલો તેમનો બચાવ કરીશુ જેવી રીતે આપણે દુઆએ અહુદમાં પડીએ છીએ.

“અય અલ્લાહ! આજની સવાર અને દરેક સવારે મારી ગરદનમાં તેમની બયઅત અને તેમની મદદના વાયદાની તજદીદ કરુ દુઃ હું કયારેય તેનાથી મોહુ નહીં ફેરવુ અને ન કયારેય તેનાથી દુરી કરીશ.”

આમીન.

---૦૦૦---

---૦૦૦---

અનુસંધાન પાનાનં. ૩૪ થી શરૂ ...

'કિશાન' છે, જેમની બાદશાહી અને દુન્યવી હુક્મત તમામ અને સંપૂર્ણતા પર પહોંચ્યેશે. (હિન્દુ શબ્દકોષમાં કિશાનનો અર્થ પગગમ્બર છે)

અમો તેના પછી જુબુરમાંથી અમુક વાતો વર્ણવીએ છીએ. જેના પર વાંચકો ધ્યાન આપે.

(૧) મજામીરે દાઉદ(અ.સ.) જે હાલમાં જુની તૌરેતનો એક ભાગ છે. તેમાં ખુદવંદે તથાલા દાઉદ(અ.સ.)ને આ રીતે ઈર્શાદ ફરમાવે છે: (અ) બુરાઈ પસંદ લોકોના કારણે પરેશાન ન થા. (મજમુર - ૩૭) (બ) એટલા માટે કે તેઓ ઘાસ ચારાની જેમ કપાઈ જશે. (ક) અને લીલા ઘાસની જેમ નિર્જવ અને સુકા થઈ જશે. (૩) ખુદા ઉપર ભરોસો કરો અને નેકી કરો. (૪) ખુદાની ખુશનુદી ખાતર ચુપ રહો અને તેનો ઈન્ટેજાર કરો.

જુબુરમાં આગળ ચાલીને આ રીતનું લખાણ છે: ઈદમ અને હિદ્દમ ધરાવનારા જમીનના વારિસ થશે અને અત્યંત સલામતીની સાથે પુષ્કળ ઈલાહી નેઅમતોને માણશે. (બીજુ બાજુ) બુરાઈ પસંદ લોકો ખુલ્લી તલવારો અને કમાનમાં તીર ચડાવીને આગળ વધશે, અને ફકીર અને મિસ્કીનોને મારતા મારતા નેક અને સાચા લોકોને કતલ કરશે, પરંતુ (જુહુર પછી) તેમની તલવાર તેઓના હિલોમાં જ ઉત્તરી જશે, તેઓની તીરોની કમાનો તૂટી જશે. એટલા માટે કે બુરાઈ પસંદ લોકોના હાથો તુટી ગયા હશે.

બસ ખુદવંદે તથાલા નેક લોકોને મદદ કરે છે ખુદા તે દિવસને સારી રીતે જાણે છે જ્યારે નેક લોકોને આ જમીનના બાકી રહેવા સુધી વારિસ બનાવશે. (કુઅનિ મજ્જદની આ આયતે કરીમા ઉપર વિચાર કરવાની જરૂરત છે.)

વ લક્ષ્ય કતબ્બના ફીગ્રૂઝ બુરે મિમ્ર બચ્યુદ્ધિજ્રિક્રુરે
અન્નાલ્દ અર્દ્જ યરેસોહા એબાદેયસ્સાલેહુન
(સુરે અંબિયા, આયત: ૧૦૫)

તૌરેત:

આ આયતના અનુસંધાનમાં આસમાની કિતાબ તૌરેતને યાદ કરવામાં આવી છે. જેવી રીતે સુરે અંબિયાની આયત ૪૮ માં આ વાત સ્પષ્ટ થઈ ગઈ છે.

ઇન્જલા:

ઇન્જલા મતા પંકતિ ૩૧, ઇન્જલા માર્ક પંકતિ ૧૩૩, ઇન્જલા લુકા પંકતિ ૩૫ માં વાણવેલા બધાન અને તારણોને અમે અમુક વાક્યોમાં વર્ણન કરીશું. જેની સંવેદનશીલતા અને એહુમીયત ઈમામે જમાના(અ.સ.)ના જુહુરનો લાંબો ઈન્ટેજાર છે.

(૧) અમુક લોકો મારા નામ મસીહના દાવેદાર થશે અને (લોકોને) ગુમરાહ કરશે.

(૨) અમુક જુદ્દા લોકો પોતાને નબી કહેશે અને (લોકોને) ગુમરાહ કરશે.

(૩) જે આખરી જમાના સુધી સંખ કરશે તેને જ નજીત મળશે.

(૪) એક ઈન્સાનના ફરંદ વીજળીની જેમ પૂર્વ આસમાનથી જહેર થશે અને પશ્ચિમ સુધી દેખાશે.

(૫) અને તે ઈન્સાન હશે જે વાદળાઓ ઉપર સવાર હશે, અને બદ્દુ જ શક્તિશાળી, જલાલવાળા હશે અને ફરિશતાઓને હુક્મ કરનાર હશે.

આસમાન અને જમીન નાશ પામશે પરંતુ મારુ કહેણ બાકી રહેશે.

જરથોષ (અભિન્પૂજક) તેઓની કિતાબ જમાસબનામાં:

જરથોષથી પયગમ્બરે ઈસ્લામ(સ.અ.વ.), ઈમામ મહદી(અ.સ.) અને રજાતના બારામાં આ પ્રકારનું વર્ણન મળે છે. અરબના પયગંબર ખાતેમુન્નબીયીન હશે. મક્કામાં વિલાદત થશે, ઊંટ પર સવાર થશે. તેની કૌમ ઊંટ સવારોની હશે. ખુદાના બંદાઓની સાથે જમશે, ખુદાના બંદાઓની સાથે રહેશે અને તેમના શરીરનો પડછાયો નહીં હોય. તેઓ જે રીતે પોતાની સામેની તરફ જોતા હશે, એજ રીતે પોતાની પાછળ પાણ જોઈ શકશે. તેઓનો દીન તમામ દીનોમાં શ્રેષ્ઠ હશે અને તેમની કિતાબ અન્ય આસમાની અને પ્રાચિન કિતાબોને રદ કરી દેશે. અંનીના મંદિરોને બુઝાવી દેશે. પેશાદાદીયાન, ક્યાનિયાન, સાસાઈયાન અને અશકાનીયાન બધા જ ખત્મ થઈ જશે.

અનુસંધાન પાનાનં. ૩૨ ઉપર ...

અનુસંધાન પાનાનં. ૧ થી શરૂ ...

હૃતાતીની બુનિયાદ છે. આ ઈસ્ટેગાસહમાં કુદરતના વાયદાની તે પ્રદર્શિત કરનારી જ્યોતિ જોવા મળે છે, જ્યાં આશાના હજારો ચિરાગો પ્રગટી રહ્યા છે. તેનું કારણ એ છે કે ફક્ત અને ફક્ત આ જ ઈસ્ટેગાસહ છે કે જેના માટે પરવરદિગારની તરફથી લખ્યેકની દિલનવાજ આસમાની નગમો બનીને ફિતરતમાં ઉભરે છે. જે આ ખાકી વુજૂદને પહુંડે અને ખાપુંની સફર કરાવે છે. પ્રાચિન યુગની કૌભોમાં લોકોએ ઈન્સાફ અને અદાલતની માંગણી કરી છે. પોતાના હુક્કોની અવાજ ઉઠાવી છે અને તાકાતવર સમૂહે આ અવાજને દખાવવાની ભરપુર કોશિષ્ઠ પણ કરી છે. પ્રાચિન ધર્મોની કિતાબોમાં આ નોંધ મૌજૂદ છે કે એ સમૂહના લોકો કે જેઓ પોતાની દીનદારી, નેકી, સચ્ચાઈ અને ભલાઈના લીધે કમજોર બનાવી દેવામાં આવ્યા છે. તેમના ઈલમ અને યકીને કોઈ નજીત આપનારના આગમનની ખુશખબરી આપી છે.

આવો જોઈએ, તેમના ઈન્સેપ્ટરનો ઝિક કે જે મર્ટિદ (વાયદો કરાએલ) છે, અને ઈલાહી અદ્દલનો હોદ્દો ધરાવનાર છે અને હૃતાત (જીવન)નું જરણું છે. જે નજીતની પુંજી અને કાએનાતની રૂહ છે. પ્રાચિન લોકોની કિતાબોમાં કેવી રીતે થએલ છે, જેની સંક્ષિપ્ત સમિક્ષા જ શક્ય છે. એટલા માટે કે તેના પર જેટલું વિદ્ધાનોએ કામ કર્યું છે, તેનો કેનવાસ ખૂબ જ વિશ્વાળ અને વિસ્તૃત છે.

(૧) કિતાબે વૈદ :

આ કિતાબ પ્રાચિન સમયથી એક આસમાની કિતાબ ગણવામાં આવે છે. તેમાં લખેલું છે કે દુનિયામાં જ્યારે ખરાબીઓ વધી જશે, તો આખરી જમાનામાં એક બાદશાહ આવશે, જે તમામ મખલુકના પેશવા હશે. તેનું નામ મન્સૂર હશે. તેનો સમગ્ર દુન્યા પર કઢ્યો હશે. તે તેનો દીન લાવશે. મો'ભિનો અને કાફિરોને ખૂબ સારી રીતે ઓળખશે અને તે જે કાંઈ અદ્દાહુથી ચાહુશે તે તેને મળશે. (મન્સૂર એ ઈમામ મહુદી(અ.સ.)ના લક્બોમાંથી એક લક્બ છે.)

(૨) કિતાબે બાસુક :

લોકોની દીનથી દૂરી ખત્મ થઈ જશે. તે ફરિશતાઓ, પરીઓ અને આદમીઓનો બાદશાહ હશે. તેની પાસે આસમાનો અને જમીનની ખબરો હશે. કોઈ પણ ચીજ તેનાથી છુપી નહીં હોય. તેનાથી શ્રેષ્ઠ બીજુ કોઈ નહીં હોય.

(૩) ઉપનિષદ :

પાના નંબર ૭૩૭ પર છે, આ સાહેબ વિષ્ણુનો દસમો અવતાર હશે. સફેદ ઘોડા પર સવાર હશે. ચમકતા સીતારા જેવી પ્રકાશિત તલવાર તેના હાથમાં હશે. તે જ્યારે સત્તા સંભાળશે તો દુન્યાની બુરાઈઓને ખત્મ કરી દેશો અને દુનિયાને ફરીથી નવી જુંદગી અતા કરશે અને પાકો પાકીજા લોકોની રજાતનું કારણ હશે.

(૪) જૈનની પવિત્ર કિતાબ થોકરેકે સકરોકે ઈશારેમાં છે :

જ્યારે ફસાદ, પડતી અને તબાહી પુરી દુનિયામાં ફેલાઈ જશે, ત્યારે એક સંપૂર્ણ ઈન્સાન કે જેનું નામ (તીરતંગર) એટલે કે ખુશખબરી દેનાર હશે, તે જાહેર થશે. તે વિનાશકારીઓનો સંપૂર્ણ નાશ કરી દેશો અને પાકીજગી અને પવિત્ર કિરદારને દુનિયામાં સ્થાપિત કરી દેશો.

(૫) શાકમુની

ઉદ્દ્દુક ધર્મની માન્યતા પ્રમાણે પયગમ્બર અને સાહેબે કિતાબે આસમાની હતા. ઉચ્ચ ચારિત્ર્ય ધરાવનારના ફરજંદ જેનું નામ

અનુસંધાન પાનાનં. ૩૩ ઉપર ...

